

MBS082

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

DÉMONOLÓGIA: A DÉMONOKRÓL SZÓLÓ TAN

Dr. Arnold Fruchtenbaum

ARIEL
HUNGARY
bibliatanitasok.hu

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS

I. A DÉMONOK LÉTEZÉSE

- A. Az Újszövetség minden egyes írójától
- B. Jézus tanításaiban és tetteiben
- C. A tanítványok felismerésében

II. A DÉMONOK NEVEI

- A. Ószövetségi elnevezések
- B. Újszövetségi elnevezések
  - 1. Azonos görög szótövü nevek
  - 2. A „lélek” szót tartalmazó nevek
  - 3. Angyalok
  - 4. Pusztítás

III. A DÉMONOK SZEMÉLYISÉGE

- A. Értelem
- B. Érzelem
- C. Akarat
- D. Személyes névmások

IV. A DÉMONOK EREDETE

- A. A szabadon lévő démonok eredete
  - 1. A démonok és bukott angyalok ugyanazok
    - a. Ugyanaz a Sátánhoz füzödő kapcsolatuk
    - b. Ugyanaz a lényegi lét
    - c. Ugyanazok a tevékenységeik
    - d. Ugyanaz a lakhely
    - e. Ugyanazok a bibliai szövegekben
  - 2. Sátán bukásának hatása az angyalokra
- B. A bezárt démonok eredete
  - 1. Átmenetileg bezárt démonok
  - 2. Véglegesen bezárt démonok
    - a. I. Mózes 6:1-4
      - (1) Az emberiség sokasodása: I. Mózes 6:1
      - (2) Vegyes-házasság: I. Mózes 6:2
        - (a) Istennek fiai
        - (b) Embernek leányai
      - (3) A vegyes-házasság eredménye: I. Mózes 6:3
      - (4) A vegyes-házasság terméke: I. Mózes 6:4
        - (a) A Nefílim: az elbukottak
        - (b) Giborim: a hatalmasok
    - b. II. Péter 2:4-5
    - c. Júdás 6-7
    - d. Összegzés

V. A DÉMONOK SZÁMA

VI. A DÉMONOK SZERVEZETE

VII. A DÉMONOK JELLEMZŐI

- A. Természetük
- B. Hatalmuk
- C. Erkölcseik

VIII. A DÉMONOK TEVÉKENYSÉGEI

- A. Történelmi tevékenységek
- B. Általános tevékenységek
- C. Speciális tevékenységek
- D. Okkult tevékenységek
  - 1. Görög szavak
  - 2. Az okkult világ összetevői
    - a. V. Mózes 18:9-14
    - b. Apostolok Cselekedetei 8:9
    - c. Apostolok Cselekedetei 16:16
  - 3. Az okkultizmus jellemzői
  - 4. Az okkultizmus csapdái
    - a. Spiritizmus
    - b. Jövendölés
    - c. Mágia vagy boszorkányság
  - 5. A Biblia és az okkultizmus
  - 6. Az okkultizmus gyakorlata

IX. DÉMONI IRÁNYÍTÁS

- A. A démoni irányítás meghatározása
  - 1. A kulcsszó
  - 2. A kulcskifejezés
  - 3. A meghatározás
  - 4. Megkülönböztető jegyek
    - a. Démoni zaklatás
    - b. Démoni befolyásolás
  - 5. Lehet a hívő demonizált?
- B. A démoni irányítás tünetei
  - 1. Fizikai betegség
  - 2. Elmezavar
  - 3. Mély depresszió
  - 4. Önvád
  - 5. Öngyilkosság
  - 6. Passzivitás
  - 7. Erkölcstelenség
  - 8. Keserűség
  - 9. Kábítószer függőség
  - 10. Médiumi képességek
  - 11. Állatias tendenciák
  - 12. Nyugtalanság a Biblia olvasása alatt
  - 13. Többszörös személyiségek
- C. A démoni irányítás okai
  - 1. Öröklés
  - 2. Kísérletezés
  - 3. Átvitel
  - 4. Megvallatlan bűn
- D. A démoni irányítás próbája
  - 1. A megtestesülés próbája
  - 2. A Messiás uralmának próbája
  - 3. A Messiás vérének próbája
- E. A démoni irányítás gyógymódja

1. A nem hívő
  2. A hívő
- F. Démonok kiűzése
1. Az ördögűzés példái
  2. A démonok kiűzésének eszközei
  3. Az ördögűzés a hívők és a nem hívők esetében
    - a. Nem hívők
    - b. Hívők
- X. A DÉMONIZMUS ÉS A HÍVŐ
- A. A démonok ellenkeznek a szentekkel
  - B. Isten használja a démonokat
  - C. A démonok legyőzettek a kereszten
  - D. A hívőknek van felelősségük
- XI. A DÉMONOK JÖVŐBELI TEVÉKENYSÉGEI
- A. A gyülekezet
  - B. A nagy nyomorúság
    1. Démoni megszállás
    2. Démon-imádat
    3. Démoni korlátozás
    4. Az armageddoni hadjárat
- XII. A DÉMONOK VESZTE
- A. A millennium
  - B. Az örök rend

Ötözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Efézus 6:11-12

BEVEZETÉS

Az angol „démon” szó a görög *daimonia* szóból származik. Ezt a szót hatvanszor használja az Újszövetség; tizenkilencszer egyes számban, negyvenegyszer pedig többes számban. A démonológia tehát a démonokról szóló tan, vagy a bukott angyalok doktrínája.

Öt gyakori téves felfogás létezik a démonokkal kapcsolatban, melyeket már a bevezetőben fontos megemlítenünk. A Bibliát tanulmányozva hamarosan nyilvánvalóvá válik, hogy miért is helytelenek ezek az elképzelések. Egyelőre azonban elég annyit megjegyeznünk, hogy mi ez az öt helytelen elképzelés.

Az első helytelen elképzelés az, hogy a démonok egyszerűen nem léteznek. Természetesen ezt a hitet vallja számos naturalista és a Biblia szkeptikusai csakúgy, mint a legtöbb hitetlen.

A második helytelen elképzelés az, hogy a démonok nem személyek, hanem személyiség nélküli gonosz kisugárzások. Más szóval, ők pusztán befolyásolók és hatalmak és nem személyes lények.

A harmadik helytelen látásmód az, hogy minden bűnért a démonok a felelősek. Ez olyan téves látásmód, amiben azok a hívők is hisznek, akik úgy vélik, hogy minden egyes általuk elkövetett bűn oka egy démon, vagy Sátán; innen származik az a gyakori kifejezés is, hogy „az ördög vett rá, hogy megtegyem”. Néha természetesen előfordulhat, hogy valóban az ördög készítette az embert arra, hogy „megtegye”, ám az esetek többségében az egyén a felelős, nem pedig az ördög.

A negyedik helytelen elképzelés azt tanítja, hogy a démonok felelősek a fizikai gyengeség minden formájáért. Bizonyos fizikai gyengeséget démonok okoznak, ám nem mindet.

Az ötödik helytelen elképzelés az, hogy mindenféle mentális gyengeségért a démonok a felelősek. Ebben az esetben is igaz az, hogy bizonyos mentális gyengeségért ők felelnek, de nem mindegyiknek démon az okozója.

Ez az az öt téves elképzelés, amit az emberek a démonokkal kapcsolatban hisznek. Az igazság hamarosan kiderül a jelen tanulmányból.

I. A DÉMONOK LÉTEZÉSE

„Valóban azt tanítja a Biblia, hogy a démonok léteznek?” A válasz: „Igen”. A Biblia azt tanítja, hogy léteznek a démonok, és ezt három dologból láthatjuk.

A. Az Újszövetség minden egyes írójától

A démonok létezését minden egyes újszövetségi író megemlíti, kivéve a Zsidókhoz írt levél íróját, aki Sátánt említi meg, mint a démonok vezetőjét.

Máté a démonokat a következő helyeken említi: Máté 4:24, 8:16,28,31,33, 9:32-34, 11:18, 12:22,24, 15:22, 17:18.

Márk megemlíti a démonokat a következő helyeken: Márk 1:32,34, 3:15,22, 6:13, 7:26,30, 9:38, 16:9.

Lukács két könyv szerzője az Újszövetségben, s mindkét könyvében megemlítette a démonokat. Lukács evangéliumában: Lukács 4:33, 7:33, 8:2,27,35,36,38, 9:1,49, 11:15 részeken. Második könyvében, az Apostolok Cselekedeteiben is megemlíti Lukács a démonokat: 5:16, 8:7, 16:16-18, 19:12-16.

János az Újszövetség öt könyvét írta, s ebből háromban megemlíti a démonokat. János evangéliumában 8:48-49,52, 10:20-21, I. János 4:1-3, és Jelenések könyve 8:10-11, 9:1-21, 12:7,9, 16:13-14, 18:2 verseiben.

Pál, aki az Újszövetség könyveinek nagy részét írta, három könyvben említi a démonokat: I. Korinthus 10:20-21, Efézus 6:12, I. Timóteus 4:1 versekben.

Jakab a démonokat a Jakab 2:19, 3:15 versekben említi.

Péter II. Péter 2:4-ben említi a démonokat.

Végül, Júdás Júdás 6-ban említi a démonokat.

Az Újszövetség minden írója írásai során valahol megemlíti a démonokat – egy kivétellel, a Zsidókhoz írt levél ismeretlen írójának kivételével. Ám ez a szerző is megemlíti Sátánt és ha Sátánban hitt, akkor nyilvánvalóan a démonok létében is hinnie kellett.

B. Jézus tanításaiban és tetteiben

A második módja annak, hogy megmutassuk a démonok létezését az, hogy Jesua (Jézus) két módon is elismerte a démonok létezését.

Először is azt tanította, hogy a démonok valójában léteznek (Máté 7:22, 10:8, 12:27-28, 25:41, Márk 7:29, 16:17, Lukács 10:20, 11:18-20, 13:32). Másodszor, világosan felismerte a démonok létezését, mivel démonokat űzött ki. A tény, hogy Jesua démonokat űzött ki az a tettein keresztül mutatta meg azt, hogy tanított a démonok létezéséről (Máté 12:22-29, Márk 1:39, 5:1-20, Lukács 4:35, 41, 8:29-33, 9:42, 11:14). Jesua egyértelműen felismerte a démonok létét mind a tanításaiban, mind pedig a cselekedetei által.

C. A tanítványok felismerésében

A harmadik mód, ahogyan a Biblia egyértelműen tanítja a démonok létét az, hogy a tanítványok – mind az apostoli körön belül, és azon kívül is – felismerték a létezésüket. Máté 10:1 szerint az apostoli kör felismerte a démonok létezését. Az apostoli körön kívül a hetven tanítvány is felismerte a démonok létezését (Lukács 10:17).

Kétség sem férhet ahhoz, hogy a Biblia világosan és egyértelműen tanít a démonok létezéséről.

II. A DÉMONOK NEVEI

Az Írás számos nevet ad a démonoknak. Ezt a témát két kategóriában vizsgáljuk: először a démonok Ószövetségben használatos neveit, majd pedig az Újszövetségben használt neveiket.

A. Ószövetségi elnevezések

A démonokra vonatkozóan összesen tizenkét nevet találunk az Ószövetségben.

Először is *gonosz angyaloknak* nevezik őket (Zsoltárok 78:49), hiszen pontosan azok. Az angyal szó „hírvivőt” jelent és a démonok a Sátán hírvivői, akit az Írás „a gonosz”-nak nevez.

Másodszor, *Isten fiainak* neveztetnek. Amikor ezt a kifejezést használja az Ószövetség, az mindig angyalokra utal. Néha jó angyalokra utal, ám gonosz angyalokra, vagy démonokra is utalhat (I. Mózes 6:2,4).

A harmadik ószövetségi név a *shedim*, egy héber szó, melynek jelentése „uralkodni”, vagy „úrnak lenni”. V. Mózes 32:17 és Zsoltárok 106:37 démonokra használja. Ez az elnevezés a démon azon vágyát tükrözi, hogy uralkodjon, úr legyen egy ember életében vagy belülről – benne lakozva –, vagy kívülről irányítva őt és cselekedeteit.

A negyedik ószövetségi név a *seirim*, s a szó azokra a démonokra utal, akik kecske formájában léteznek. A későbbiekben látjuk majd, hogy vannak olyan démonok, akik állatszerű vonásokkal rendelkeznek. Néhányan kecske formájában léteznek és az ő nevük a *seirim*. Nem véletlen, hogy sátáni csoportosulások gyakran a kecskefejet használják jelképül. A héber szövegben ezt az elnevezést a következő helyeken találjuk: III. Mózes 17:7, II. Krónika 11:15, Ézsaiás 13:21, 34:14.

Az ötödik ószövetségi név a *lilit*, egy héber szó, amely éjszakai démonra, vagy „az éjszaka démonaira” vonatkozik. A héber szövegben Ézsaiás 34:14-ben használják a démonokra.

A hatodik ószövetségi elnevezés a *gonosz lélek* (I. Sámuel 16:14-16, 23-24, 18:10, 19:9), ami a démoni természetet hangsúlyozza. A démon spirituális lény, de gonosz spirituális lény, olyan, amelyik elbukott.

A hetedik ószövetségi név a *hazug lélek* (I. Királyok 22:21-22), s ez a kifejezés azt írja le, amilyenek a démonok: hazugok és hamisság jellemzi őket.

A nyolcadik ószövetségi elnevezés a *halottidézők* (V. Mózes 18:11, Ézsaiás 8:19, 19:3). Ezt a nevet olyan démonokra használják, akik boszorkányokkal, szellemidézőkkel és ehhez hasonló emberekkel vannak kapcsolatban. Azok a démonok, akik médiumokon, varázslókon és boszorkányokon keresztül mutatkoznak meg, azok a halottidézők.

A kilencedik ószövetségi név a *gad* (magyarban „Gád” a szerk.), amelynek jelentése „szerencse”. Ez az Ézsaiás 65:11-ben említett szerencse démona.

A tizedik ószövetségi elnevezés a *meni* (magyarban „Meni” – a szerk.), amelynek jelentése „sors”. Ezt a nevet is Ézsaiás 65:11-ben találjuk.

A tizenegyedik ószövetségi név az *elilim* (Zsoltárok 96:5). Az angolban ezt a szót gyakran „bálványnak” fordítják, ám az elnevezés valójában a bálványimádás démonaira utal. A

bálványimádás hátterében démoni tevékenység áll, s azoknak a démonoknak, akik kifejezetten ebben a munkában vesznek részt, *elilim* a neve.

A tizenkettedik ószövetségi név a *ketev* (Zsoltárok 91:6), héber megnevezés, amelynek jelentése „pusztítás”. Azokra a démonokra vonatkozik ez a név, akik pusztító, romboló munkában vesznek részt.

B. Újszövetségi elnevezések

Az Újszövetségben található elnevezéseknek négy kategóriája létezik.

1. Azonos görög szótövé nevek

Az első kategóriába azok az elnevezések tartoznak, amelyekben szerepel a „démont” jelentő görög szótó. A démont jelentő görög szótó jelentése „intelligencia, értelem”. A démonok intelligens lények, s a démont jelentő szótövet az Újszövetség hetvenkilenc alkalommal használja.

A démont jelentő alapvető szótóból hat különböző alak alakult ki. Az első alak a *daimon* (Máté 8:31), amelynek jelentése „gonosz erő”. A második alak a *daimonion*. Ez a legalapvetőbb kifejezés a démon szóra és összesen hatvanhárom alkalommal használják. Az egyik példa Lukács 4:33-ban található. A szótó harmadik alakja a *daimoniodes*, melynek jelentése „démoni” és egyetlen alkalommal használják, Jakab 3:15-ben. A negyedik alak a *daimonizomai*, melynek jelentése „belülről démon által irányított”. Tizenhárom alkalommal használják, amelyek közül az egyik Máté 4:24. Az ötödik alak a *deisidaimonesteros*, amelynek jelentése „tisztelegni a démonok előtt”. Az okkult világot hangsúlyozza és az Újszövetség csupán egyszer használja (Apostolok Cselekedetei 17:22). A hatodik alak a *deisdamonis*, vagyis „démon-imádat”. Ez a szó is szorosan kapcsolódik az okkult-világához és csak egyszer használják (Apostolok Cselekedetei 25:19).

2. A „lélek” szót tartalmazó nevek

A démonok neveinek második kategóriája azon szavak csoportja, amelyekben szerepel a *lélek* szó. A lélek szót összesen negyvenhat alkalommal használják démonokkal kapcsolatban, és öt különböző név létezik rájuk. Az első a *gonosz lélek* (Lukács 7:21, Apostolok Cselekedetei 19:12-16). Második a *tisztátalan lélek* (Máté 10:1, 12:43, Márk 1:27, 3:11, 5:13, Apostolok Cselekedetei 5:16, 8:7, Jelenések 16:13). Harmadik a *gonosz lélek* (Lukács 11:26). Negyedik a *hitető lelkek* (I. Timóteus 4:1). Az ötödik név a „lelkek” és „démon” szavakat kombinálja, az *ördögi lelkek* kifejezéssel (Jelenések 16:14).

3. Angyalok

A démonok neveinek harmadik kategóriája az *angyalok*. Az *angyal* szó „hírvivőt” jelent, s a démonokra azért utalnak *angyalokként*, mert ők is hírvivők, a Sátán angyalai (Máté 25:41, Jelenések 12:7-9).

4. Pusztítás

A negyedik kategória a *pusztítás* név. Ez a *mélység* démonának neve Jelenések 9:11 szerint. Héber neve az *Abaddon*, a görög neve pedig *Apollyon*. Akár a héber, akár a görög nevet használják, a jelentés mindkét esetben ugyanaz: *pusztítás*.

III. A DÉMONOK SZEMÉLYISÉGE

„A démonok pusztán kisugárzások, behatások, vagy hatalmak? Tanítja azt a Biblia, hogy a démonoknak személyiségük van?” A személyiségnek három attribútuma van. Ha

bebizonyítható, hogy valami rendelkezik ezzel a három attribútummal, akkor az a valami személyiség. A három attribútum az értelem, az érzelem és az akarat.

A. Értelem

Van a démonoknak értelmük? A válasz „igen”. Ez hat dologból nyilvánvaló: először is, a démonok tudják, hogy kicsoda Jézus (Márk 1:24); másodsor, a démonok tudnak a saját jövőbeli kárhozatakról (Máté 8:28-29); harmadszor, a démonok ismerték Jézust és Pált is (Apostolok Cselekedetei 16:16-17; 19:15); negyedszer, a démonok tudják, *hogyan egy az Isten* (Jakab 2:19); ötödször, a démonoknak hamis doktrína rendszerük van (I. Timóteus 4:1-3); hatodsor, a démonok képesek beszéden keresztül kommunikálni (Lukács 4:34-35,41; 8:28-31). Világos tehát, hogy a démonoknak van értelmük, intellektusuk, ami a személyiség első attribútuma.

B. Érzelem

„Vannak a démonoknak érzelmeik?” A válasz: „igen”. Ezt két helyen láthatjuk először is a vadság, a kegyetlenség és harag érzelmét (Máté 8:28); másodsor, a félelem érzelmét (Máté 8:29, Jakab 2:19). A démonok tehát rendelkeznek a második attribútummal is, az érzelemmel.

C. Akarat

„Van a démonoknak akarata?” A válasz most is „igen”. Ezt három dologból láthatjuk: először is, megvan az akarata arra, hogy kéréseik legyenek (Máté 8:31, Lukács 8:32); másodsor, megvan az akarata arra, hogy engedelmeskedjenek a parancsoknak és utasításoknak (Márk 1:27, Lukács 4:35-36); és harmadsor megvan az akarata arra, hogy elhagyjanak egy személyt, új lakhelyet keressenek, vagy visszatérjenek egy olyan helyre, ahol korábban laktak (Máté 12:43-45). Mindezek az akarat gyakorlásának bizonyítékai.

D. Személyes névmások

Van még egy módja annak, ahogyan bizonyítsuk, hogy a démonoknak van személyiségük. Amikor az Újszövetség a démonokról beszél, személyes névmást használ. Soha nem úgy utal a démonra, mint dologra, ami természetes lenne, ha pusztán kisugárzásokról lenne szó. A szöveg ehelyett a következő személyes névmásokat használja: *mi, minket, ők, tied, én és engem*, amikor a démonokról beszél (Márk 5:6-13; Lukács 8:28-30).

Az értelem, érzelem és akarat attribútumain túl tehát ezek a személyes névmások világosan megmutatják, hogy a démonok valós személyiségek.

IV. A DÉMONOK EREDETE

A démonok eredetét vizsgálva szükségszerű két csoportra osztani őket: a szabadon és a rabságban lévő démonok csoportjára. Végző soron minden démonnak – akár szabad, akár fogságban lévő – ugyanaz az eredete, ők azok az angyalok, akik Sátán bukásakor vele együtt elbuktak. Eredetileg az összes démon szabad démon volt, ám közülük néhányat azóta bezártak. Fontos emlékeznünk erre a különbségre.

A. A szabadon lévő démonok eredete

1. A démonok és bukott angyalok ugyanazok

Ahhoz, hogy megértsük a szabadon lévő démonok eredetét, fontos megértenünk, hogy a démonok és a bukott angyalok egy és ugyanazon személyek, nem tartoznak két különböző kategóriába. Öt dologból látjuk, hogy ugyanazok.

a. Ugyanaz a Sátánhoz fűződő kapcsolatuk

Az első bizonyíték az, hogy a démonoknak és a bukott angyaloknak is hasonló a Sátánhoz fűződő kapcsolatuk. Erre a kapcsolatra négyféle példát látunk. Először is, Sátánt, aki angyal, *a démonok fejedelmének* nevezik (Máté 12:24). Ez azt jelöli, hogy azok, akik őt követik, szintén angyalok. Másodszer, Sátán angyalainak jól szervezett rangsora van (Efézus 6:11-12), s ésszerű feltételezni, hogy az angyaloknak ez a bukott rendje démonokból áll. Harmadszor, az ördög angyalaiként utalnak rájuk (Máté 25:41) és minden valószínűség szerint démonok. Negyedszer, Sátán angyalainak is neveztetnek (Jelenések 12:7-9) és ez is arra utal, hogy a démonokkal egyenlőek. Ez a négy rész azt mutatja, hogy a bukott angyaloknak és démonoknak hasonló a kapcsolata Sátánnal, ami arra utal, hogy egy és ugyanazon személyek.

b. Ugyanaz a lényegi lét

A második bizonyíték arra, hogy a bukott angyalok és a démonok egy és ugyanazon személyek: ugyanaz a lényük lényege. Ők mindannyian spirituális lények.

c. Ugyanazok a tevékenységeik

A harmadik bizonyíték a démonok és bukott angyalok hasonló tevékenységére, hogy mindegyikük emberi lakhelyet keres és Isten és ember ellen küzdenek. A bukott angyalok ezt teszik (Jelenések 9:1-2,11,13-15) és a démonok is ugyanezt teszik (Jelenések 9:3-10, 16-21). Ez is azt jelöli, hogy a bukott angyalok ugyanazok, mint a démonok.

d. Ugyanaz a lakhely

A negyedik bizonyíték arra, hogy a bukott angyalok ugyanazok, mint a démonok: mindegyiküknek ugyanaz a lakhelye, a levegő; mindegyikük az atmoszférikus mennyben lakozik (Efézus 2:2, 6:12, Jelenések 12:7-12).

e. Ugyanazok a bibliai szövegekben

Az ötödik bizonyíték arra, hogy a bukott angyalok és a démonok ugyanazok: a bibliai szövegekben vagy démonokra, vagy bukott angyalokra találunk utalást, ám a kettőre együtt nem. Egyetlen vers sem említ egyazon időben démonokat és bukott angyalokat egyszerre, minden rájuk vonatkozó írásrész vagy az egyiket, vagy a másikat említi.

Ahhoz, hogy megértsük a szabadon lévő démonok eredetét, emlékeznünk kell arra, hogy a démonok és a bukott angyalok ugyanazok. Ha ezt megértjük, akkor a szabadon lévő démonok eredetét is könnyen megértjük. A szabadon lévő démonok, akik bukott angyalok, Sátán bukásának idejéről származnak, hiszen a démonok azok az angyalok, akik Sátánnal együtt elbuktak.

2. Sátán bukásának hatása az angyalokra

Ezékiel 28:11-19 leírja Sátán bukását, aki *kereskedése bősége miatt* bukott el (16. vers). A héber terminológia arra utal, hogy Sátán egyik angyaltól a másikig ment és rágalmozta Istent azért, hogy az angyalok hűségét magának biztosítsa. Az angyalok egy részét megtévesztette a sátáni hazugság, hogy megvalósítja az őt *akarátát*, beleértve azt a vágyát, hogy olyan legyen, mint Isten (Ézsaiás 14:12-14).

Néhány angyalt meggyőzött Sátán követelése, ám a többségüket nem győzte meg. Akiket a Sátán meggyőzött, azok buktak el vele együtt. Ezek a démonok vannak szabadon és teljesítik a Sátán parancsait.

Az angyalok bukásának három eredménye volt: először is elveszítették eredeti szentségüket; másodsor, romlottá lett a természetük és a viselkedésük, s erre számos ó- és újszövetségi elnevezésük is utal; harmadszor, ezek az angyalok lettek Sátán démonai.

B. A bezárt démonok eredete

A bezárt démonok eredetének vizsgálatakor egy másik megkülönböztetést is szem előtt kell tartanunk, mert a bezárt démonoknak két kategóriája létezik: átmenetileg bezárt démonok és végleg bezárt démonok.

1. Átmenetileg bezárt démonok

Néhány démont átmenetileg bezárnak, miután kiűzik őket egy személyből. A *légió* nevű démon Lukács 8:31-ben nem akarta, hogy bezárják, ezért azt kérte, hogy hadd költözhessen a disznókba. Néhányukat átmenetileg bezárják, miután kiűzik őket, majd később kiengedik őket.

Sok más démon is átmeneti bezártságban él most, de a nagy nyomorúság ideje alatt bizonyos ítéletek alkalmával elengedik őket. Jelenések 9:1-11 szerint ezeket a démonokat egy öthónapos időszakra engedik el, hogy a végletekig gyötörjék az embereket, de ne öljék meg őket. Jelenések 9:13-21 kétszázmillió démon elengedéséről beszél, akik majd megölik a világ népességének egyharmadát.

Az átmeneti bezártság helye ezeknek a démonoknak a *mélység*. Néhányuk már itt van fogva tartva és a nagy nyomorúság idején eresztik szabadon őket; mások átmenetileg vannak fogva tartva itt, miután kiűzték őket, s később ismét szabadon eresztik őket, hogy Sátán parancsait teljesítsék.

2. Véglegesen bezárt démonok

A bezárt angyalok második kategóriája azok a démonok, akiket véglegesen bezártak és soha nem fogják őket szabadon engedni, hanem egyenesen a tűznek tavába kerülnek. Ezekkel a véglegesen bezárt démonokkal három írásrész foglalkozik.

a. I. Mózes 6:1-4

Hívők köreiben is nagy vitát kavart az a kérdés, hogy ez a rész angyalokra utal-e vagy sem. Ennek a résznek az a célja, hogy megmutassa azt, hogy olyan angyalokra utal, akiket véglegesen bezártak. Ahhoz, hogy ezt bizonyítsuk ezeket a verseket szóról-szóra, részletesen kell tanulmányoznunk.

(1) Az emberiség sokasodása: I. Mózes 6:1

Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenek a föld színén, és leányaik születének.

Az első vers a vízözön előtti népesség szaporodását hangsúlyozza. Az itt használt héber szó az *emberre* általános szó és az emberiségre utal, férfiakra és nőkre egyaránt. A szót nem lehet kizárólag Káin fiaira korlátozni. Benne foglaltatnak mind Sét, mind Káin leszármazottai és mindkét csoport meghalt a vízözön során.

Az első versben található másik kulcsszó a *leányaik* szó, héber szó, melynek jelentése „nők”. A hangsúly az első vers második felére kerül: *és leányaik születének*, az emberiség női ágát emeli ki. Ezt a kifejezést sem lehet Káin női leszármazottaira korlátozni – annak ellenére, hogy vannak olyanok, akik ezt tanítják. A szó egyszerűen ezt jelenti: „a népesség női része”. Az első verset így olvashatjuk: „Az emberek, az emberiség sokasodott és lányok, nők születtek”. Az első versben lévő megkülönböztetés nem Sét fiaira és Káin leányaira

vonatkozik, hanem általánosságban az emberiség női felére vonatkozik, amelybe mind Sét, mind Káin leszármazottai beletartoznak.

(2) Vegyes-házasság: I. Mózes 6:2

És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala.

A második vers vegyes-házasságot jellemez.

(a) Istennek fiai

A második vers első kulcsfontosságú kifejezése az *Istennek fiai*. Az *Istennek fiai* kifejezés általános terminus, amelynek jelentése „Isten teremtő tette hozta létre”. Mivel ennek a kifejezésnek ez a jelentése, nagyon nagy gondossággal használják. Az Ószövetségben az *Istennek fiai* kifejezést mindig kizárólag angyalokra használják. Ez világossá válik akkor, amikor a kifejezés használatát összevetjük más, az Ószövetségben található részekkel. Ugyanezt a kifejezést használja Jób 1:6, 2:1 és 38:7. Senki sem vitatja azt, hogy amikor az *Istennek fiai* kifejezést más ószövetségi helyeken látjuk, az egyértelműen angyalokra utal. Ám néhányan az I. Mózes 6:1-4-et szeretnék kivételnek tekinteni ez alól, bár ilyen kivételre nincs garancia.

Az Újszövetségben az *Istennek fiai* kifejezést kiterjedtebb értelemben használják. Lukács 3:38 Ádámot *Isten fiának* nevezi, hiszen teremtés által jött létre. János 1:12 a hívőket is *Isten fiainak* nevezi, mert Galátzia 6:15 szerint a hívők új teremtmények. Ám I. Mózesben a szövegben speciális héber kifejezést látunk, a *benei elohim* kifejezést és a héber Ószövetségben ezt a kifejezést mindig angyalokra használják. A megkülönböztetés tehát ebben a fejezetben nem Sét és Káin leszármazottai között van, hanem az emberiség és az angyalok között. Az itt használt ember szó az emberiséget hangsúlyozza, az Isten fiai kifejezés pedig az angyalokat.

(b) Embernek leányai

A második versben a második kulcsfontosságú kifejezés az *emberek leányai*. Ez a nőkre használt általános kifejezés, amely mind Sét, mind pedig Káin leszármazottainak nőtagjait magában foglalja. A vers azt mondja, hogy az *Istennek fiai látták az emberek leányait*. Semmiképp nem lehet ezt a verset úgy magyarázni, hogy „istenfélő férfiak istentelen nőkkel kötöttek házasságot”. Az igazán Isten szerint való férfiak valóban összeházasodnának istentelen nőkkel? Az *emberek leányai* egyszerűen a „női fajt” jelenti, *Isten fiai* pedig az angyalokra utal. Ha a vers jelentését az Ószövetségben egyébként használt jelentéssel vetjük össze, akkor ez a rész egyértelműen arról szól, hogy bukott angyalok földi nőkkel kötöttek házasságot. Ez nyilvánvalóan kétféleképpen lehetséges.

Először is, mindig egyirányú vegyes házasságról van szó; vagyis az *Isten fiai* házasodtak az *emberek leányaival*. Arról nincs feljegyzés, hogy „Isten leányai” „emberek fiaival” kötöttek volna házasságot. Ha Sém és Káin leszármazottai közötti különbségtételről lenne szó, ez nem így történne. Az emberi társadalomban a vegyes házasság mindkét módon működik. Ma megváltott férfiak néha megváltatlan nőket vesznek feleségül és megváltott nők megváltatlan férfiakhoz mennek feleségül. Ha a másik állítás lenne igaz, az azt jelentené, hogy Sét fiai Káin lányait vették feleségül, ám Káin fiai soha nem vették feleségül Sét lányait – ami teljességgel valószínűtlen. A vegyes-házasság arra korlátozódna ebben az esetben, hogy Isten szerinti férfiak istentelen nőket vesznek el, de Isten szerinti nők nem mehetnének istentelen férfiakhoz. Ám I. Mózes 6-ban csak egyirányú vegyes-házasságot látunk; *Isten fiai* az *emberek leányaival* házasodtak.

Másodszor, a szövegkörnyezetből kiderül, hogy olyan együttéléstről van szó, amely szokatlan és természetellenes, s amely világméretű vízözönt idéz elő. I. Mózes 1-4 a világméretű vízözön angyali okával foglalkozik, I. Mózes 5-6 pedig az emberi okával. A Sém és Káin leszármazottai közötti együttélés nem lenne sem különös, sem természetellenes, ám az angyalok és emberek közötti együttélés igenis az lenne.

Azok, akiknek nem tetszik ez a tanítás, Máté 22:30-at idézik és azt állítják, hogy ez a rész egyértelműen azt tanítja, hogy az angyaloknak nincsen nemük.

Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.

Jesua itt azt mondta, hogy a *feltámadásban* és a *mennyben* az emberi lények *nem házasodnak és nem mennek férjhez*. Jesua itt a *mennyei angyalokról* tett említést. Az összehasonlítás nem általában az angyalokkal történik, hanem a *mennyei angyalokkal*. A hangsúly az, hogy a *mennyben* a jó angyalok *sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek*. Máté 22:30 ugyanezt állítja az emberi lényekről: az emberek a *mennyben* nem házasodnak és férjhez sem mennek. Ám mi a helyzet a földön élő emberekkel? A földi emberek természetesen házasodnak és férjhez mennek. A kontraszt tehát a földi és a *mennyei* történések között van. I. Mózes 6 pedig a földön lévő angyalokról szól.

A mennyben lévő angyalok nem házasodnak és nem mennek férjhez, s a mennyben az emberek sem fognak házasodni vagy férjhez menni. Az angyalokról soha nem állítják azt, hogy nemtelenek; valójában mindig hímnemű alakban beszélnek róluk. Máté 22:30 azt tanítja, hogy az angyalok nem szaporodnak a saját fajtájuk szerint, ami azt jelenti, hogy az angyalok nem adnak életet más angyaloknak. Mind az Ó-, mind pedig az Újszövetségben az angyalokat mindig hímnemben jellemzik, nem nőnemben és nem is semleges nemben. Amikor az angyalok látható alakban jelentek meg, mindig fiatal férfiak alakját öltötték, nem fiatal nők alakját (I. Mózes 18:1-19:22, Márk 16:5-7, Lukács 4-7, Apostolok Cselekedetei 1:10-11). Máté 22:30-t tehát nem lehet I. Mózes 6:1-4 angyali magyarázat elleni érvként felhasználni, mivel I. Mózes 6:1-4 a földi helyzettel foglalkozik, nem a mennyeivel; Máté 22:30 pedig nem tanítja azt, hogy az angyalok nemtelenek.

A másik kérdés az, hogy „Miért akarta Sátán, hogy bukott angyalai közül néhányan földi nőekkel kössenek házasságot? Miért volt ez szükséges?” Ha megvizsgáljuk I. Mózes összefüggéseit, megérthetjük ennek okát. Három fejezettel korábban került feljegyzésre az első messiási prófécia (I. Mózes 3:15). E szerint a prófécia szerint a Messiás az asszony magjából születik és a mag szétzúzza Sátán fejét. I. Mózes 6:1-4-ben Sátán megkísérelte megrontani az asszony magját úgy, hogy angyalai közül néhányan emberi formát öltöttek (amikor az angyalok emberi alakot öltenek, mindig fiatal férfiak képében jelennek meg) és összeházasodtak az emberekkel azért, hogy megpróbálják megrontani a magot. Az I. Mózes 6:1-4-ben történtek tehát sátáni próbálkozás volt arra, hogy az I. Mózes 3:15-ben található próféciát semmissé tegyék.

(3) A vegyes-házasság eredménye: I. Mózes 6:3

A vegyes-házasság eredménye Isten ítéletét vonta maga után: *És monda az Úr: ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő.*

A harmadik versben Isten kimondta az ítéletet: a Szentlélek nem fog örökké küzdeni ezzel a gonossággal, s így Isten elrendelte az emberi faj pusztulását százhusz évvel később. A pusztítás eszköze a vízözön lesz. A vízözön célja az volt, hogy elpusztítsa az angyalok és nők egyesülésének termékét, ahogyan a következő versben látni fogjuk.

(4) A vegyes-házasság terméke: I. Mózes 6:4

Az óriások (nefilim) valának a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bémenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak.

E vers jelentésének világos megértéséhez először meg kell vizsgálnunk annak egyéni részeit:

(a) A Nefilim: az elbukottak

Az első név a *Nefilim*. Egyes fordításokban a *Nefilim* szót „óriásoknak” fordították. Azok, akik ezt olvassák, hatalmas emberi lényeket képzelnek maguk elé. A héber szó azonban nem óriásokat jelent, hanem „elbukottakat”. A szó nem abban az értelemben utal óriásokra, hogy hatalmas lények lettek volna, hanem az elbukottak fajára. Nagyon érdekes oka van annak, hogy miért is fordították ezt a szót óriásoknak. A *Septuagintában* az Ószövetség Kr. e. 250-ben készült, görög nyelvű fordításában a zsidó írástudók a 4. verset a görög *gigentes* szóval fordították, amely szó jelentése „Titán”. Az angol „giant” (óriás) szó a görög *gigentes* szóból ered.

„Kik voltak a Titánok a görög mitológiában?” Félig emberek, félig istenek voltak, mivel istenek és emberek egyesüléséből származtak. Amikor Kr.e. 250-ben a zsidó írástudók lefordították görögre a *Nefilim* szót, a Titán szó görög megfelelőjét használták, mivel megértették, hogy a szó egy egyesülésre utal, ami nem kétféle emberi lény között jött létre, hanem helyesen angyalok és emberek közötti egyesülésre utal, melynek eredménye olyan lény lett, amely sem nem angyali, sem nem emberi. Ezek a zsidó írástudók, akik sokkal közelebb éltek ahhoz a korhoz, amikor Mózes eredetileg megírta ezt a részt, világosan megértették, hogy itt egy angyalok és nők közötti vegyes-házasságról volt szó. Az egyesülés eredményeként új faj született, a Nefilim, az elbukottak faja. *Gigentes*-ek voltak, óriásiak, emberfelettiak, de nem méretüket illetően. Emberi jellemzőkkel rendelkeztek, ám ugyanakkor emberfelettiak voltak. Mind fizikailag, mind pedig mentálisan különleges képességeik voltak, bár méretüket tekintve nem lehettek nagyobbak a normális emberi lényeknél.

I. Mózes 6:1-4 eseményeiből merítettek a görög és római mitológiák. Ezekben a mítoszokban látjuk, hogy az Olümposz hegyén lévő istenek emberi lényekkel kötöttek házasságot, gyermekeik emberfeletti képességekkel rendelkeztek, nagyobbak voltak az embereknél, de kisebbek az isteneknél. I. Mózes könyve valóságosan számol be arról, ami történt, ám a görög és római mitológiában pontatlan beszámolót találunk. A görög és római mitológiában az emberi perspektívából látjuk a történetet, s az eseményeket különleges, megdicsőült magasságokba emelik; Isten azonban mindezt bűnnek nevezte.

(b) Giborim: a hatalmasok

A második szó ebben a versben a *giborim*, amelyet *hatalmasoknak, híres-neves embereknek* fordítanak. Ők is egyediek voltak, mivel bukott angyalok és emberi nők termékei voltak; ők voltak a *giborim-ok*. Figyeljük meg, hogy nincs említés hatalmas nőkről, ami elég furcsa lenne, ha normális egyesülés gyümölcseről beszélünk. Egy normális egyesülés során férfiak és nők is születnek. Ha természetes egyesülésről lett volna szó, az eredmény hatalmas férfiak és hatalmas nők lettek volna. Itt azonban csakis *hatalmas férfiak* születtek, mivel ez egy új faj, mely sem nem emberi, sem nem angyali. A *giborim* eredetének egyetlen lehetséges magyarázata az, hogy ebből az egyesülésből származnak és ez a 4. vers lényege.

Csakis I. Mózes 6 angyali magyarázata szerint van értelme a bibliai tanítás néhány egyéb területének is. II. Péter és Júdás könyvében csak így van értelme bizonyos kijelentéseknek,

melyeket a következőkben tanulmányozunk. Nagyon különleges bűn ez; a vízözönnel kapcsolatos és más, mint az angyalok eredeti bukása, különben az összes angyal végleges fogságban lenne.

b. II. Péter 2:4-5

Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség láncaira adta őket, hogy fenntartassanak az ítéletre; és ha a régi világnak sem kedvezett, de Noét az igazság hirdetőjét, nyolcad magával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelének világát;

A 4. versben látjuk a véglegesen fogságba zárt démonok lakhelyét. A véglegesen fogságba zárt démonok a mélységben vannak, ám az átmenetileg fogságba zárt démonok valahol máshol vannak. A *pokolnak* (magyarban *mélység – a szerk.*) fordított görög szó a *Tartaros*. A *Tartaros* a *Seolnak* vagy *Hádésznek* azon része, ahol a véglegesen fogságba zárt démonok lakoznak. A *mélység* (*abyss*) és a *Tartarus* is, a *Seol* vagy *Hádész* részei. A *mélység* (*abyss*) azoknak a démonoknak a helye, akik átmenetileg vannak fogságban, a *Tartarus* pedig azoknak a démonoknak a helye, akik végleges fogságban vannak. A *Tartarusra* a *sötétség mélyeként* utalnak és az ott lévő angyalok *várnak az ítéletre*. Ez lesz a nagy fehér királyiszék ítélet, a végső ítélet. Ez azt jelenti, hogy az itt lévő angyalokat soha nem engedik szabadon. Amikor eljön az idő, ezek a démonok a *Tartarusból* egyenesen a nagy fehér királyiszék ítélet elé mennek, azután pedig a tűznek tavába vettetnek. Soha nem portyázhatnak szabadon, végleg be vannak zárva.

Az 5. vers megmutatja, hogy mikor estek fogságba, s ez az idő egybeesett a vízözönnel. Ez egybevág I. Mózes 6:1-4 történéseivel, amelyek szintén a vízözönhöz kapcsolódnak. A vízözön célja az volt, hogy elpusztítsa a bukott angyalok és nők produktumát.

Ha összehasonlítjuk a II. Péterben található részt I. Mózesel, megfelelő bizonyíték azt bemutatni, hogy az I. Mózes nem Sét és Káin leszármazottainak vegyes-házasságáról szól, hanem a bukott angyalok és emberi nők vegyes-házasságáról. Ez a helyes következtetés akkor is, ha csak magát az Ószövetséget tanulmányozzuk, ám az Újszövetség is ezt az értelmezést támasztja alá.

c. Júdás 6-7

És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta. Miképpen Sodoma és Gomora és a körülök lévő városok is, a melyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, például vannak előttünk, örök tűznek büntetését szenvedvén.

A 6. vers az angyalok egy különleges csoportjának bukását írja le, és négy kijelentéssel jellemzi bukásukat. Először is: *nem tartották meg fejedelemségüket*. A *fejedelemség* szót gyakran használják az angyali szférára, azon belül az egyik rangot jelöli. A vers azt jelenti, hogy nem maradtak meg a rangjuk szerinti pozícióban és helyen a sátáni kozmoszon belül. Másodszor, *elhagyták a lakóhelyüket*. Elhagyták a démoni-angyali szférát, amelyen belül működtek és beléptek az emberi szférába azáltal, hogy fiatal férfiak alakját öltötték és házasságot kötöttek az emberi nőkkel. Harmadszor: *örök bilincseken, sötétségben tartatnak*. Júdás itt ugyanazt mondja, mint Péter, vagyis hogy ezek az angyalok most már végleg fogságban vannak. Péter megnevezte a tartózkodásuk helyét is: *Tartarus*. Negyedszer: *a nagy nap ítéletéig* maradnak ott. Júdás itt is megerősíti Péter kijelentéseit, vagyis hogy *a nagy nap ítéletéig* fogságban lesznek. Ez lesz a nagy fehér királyiszék ítélet. Újra megerősítik azt, hogy ezek a démonok soha nem portyázhatnak szabadon, hanem végleg a *Tartarus* fogságában

vannak. Amikor eljön a megfelelő idő, kivétnak a *Tartarus*ból, és a nagy fehér királyiszék ítélet elé állnak, aztán pedig a tűznek tavába vettetnek.

A 7. vers a bűnök természetével foglalkozik. A kulcsfontosságú kifejezés a *miképpen*. Miképpen *Sodoma és Gomora is más test után jártak*. Az angyalok által elkövetett bűn hasonló a Sodoma és Gomora lakosai által elkövetett szexuális bűnhöz, miszerint *más test után jártak*. A *más test* kifejezés olyan szexuális egyesülésre utal, ami természetellenes vagy ellentmond a természetnek. Sodoma és Gomora esetében a *más test* a homoszexualitás volt. Ezeknek az angyaloknak az esetében pedig a *más test* az asszonyok teste volt. Ahelyett, hogy megszokott lakhelyükön maradtak volna, új lakhelyet szálltak meg, idegen testet öltöttek, hogy durva szexuális erkölcstelenséget kövessenek el. Sodomának és Gomorának tehát egy közös pontja van ezekkel az angyalokkal: szexuális vétekben bűnösök. Sodoma és Gomora esetében ez a homoszexualitás volt, az angyalok esetében pedig az emberi szférában kötött vegyes-házasság.

Ha összevetjük az I. Mózesben szereplő részeket a II. Péter és Júdás levélben találtakkal, egyértelmű, hogy angyalok voltak, akik házasságot kötöttek az emberi nőekkel és nem egyszerűen Sém leszármazottai Káin leszármazottaival.

d. Összegzés

A démonok eredetének összegzéseként elmondhatjuk, hogy minden démonnak ugyanaz az alapvető eredete: Sátánnal együtt buktak el. Ám egy idő után Sátán egyes angyalai emberi nőekkel kötöttek házasságot azért, hogy megpróbálják megrontani az asszony magját és ezzel megghiúsítsák az I. Mózes 3:15-ben szereplő első messiási próféciaát. Ezek az angyalok most végleg a *Tartarus*ban vannak fogságban. A többiek szabadon lévőek, bár időnként közülük sokakat átmenetileg fogságba zárnak a mélységbe, mielőtt szabadjára engednék őket ismét. A különbség a két kategória között annyi, mint amikor valakit átmenetileg börtönbe zárnak, vagy életfogytiglani ítéletet kap. Természetesen a végén az összes démon örök fogságba, a tűznek tavába vetik a nagy fehér trón ítélet után.

V. A DÉMONOK SZÁMA

„Hány démon létezik a világmindenségben?”

Mindenekelőtt számos utalás van arra, hogy nagyszámú démon létezik. Márk 5:9 és Lukács 8:30 például egy *légiónyi* démont említ, akik mind egy emberben lakoznak. A *légió* négy-hatezer démont jelent. Ebben az egy emberben tehát négy-hatezer démon lakott. Jelenések 9:16 kétszázmillió átmenetileg fogságba zárt démont említ.

Bár az Írás soha nem említi a démonok pontos számát, Jelenések 12:3-4 leleplezi azoknak az angyaloknak az arányát, akik elbuktak Sátánnal: *Láttaték más jel is az égben, és imé vala egy nagy veres sárkány, akinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona; És a farka után vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye.*

Ez a rész kijelenti, hogy a *sárkány*, vagyis Sátán, magával vonszolta a *csillagok* egyharmadát. Amikor az Írás a *csillag* szót szimbolikus értelemben használja, a szó mindig angyalt jelent. Az a tény, hogy Sátán a *csillagok* egyharmadát magával vonszolta, azt mutatja meg, hogy az angyalok seregének teljességéből egyharmaduk követte Sátánt eredeti lázadásában. Az angyalok eredeti számának egyharmadából démon lett, kétharmaduk pedig hűséges maradt Istenhez.

Arra a kérdésre, hogy hány démon létezik, a válasz: *megszámlálhatatlan*. Zsidókhöz írt levél 12:22-24 szerint *megszámlálhatatlan* [számú] *angyal* volt teremtve. Rengeteg démon létezik tehát, ám pontos számuk nincs megadva.

VI. A DÉMONOK SZERVEZETE

A bukott angyalok legalább annyira szervezettek, mint a jó angyalok, ugyanolyan címeik és rangjaik vannak. I. Korinthus 15:24 három különböző rangról beszél az angyalok szervezetén belül: *birodalomról, hatalomról és erőről*. Efézusiakhoz 6:12 felsorolja: *fejedelemségek, a hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói*. Kolossé 2:15 *fejedelemségekről* és *hatalmasságokról* beszél. Az Ószövetség olyan démonokat említ, akik nemzetek felett uralkodnak, mint például *Perzsia fejedelme* (Dániel 10:13-20), és *Görögország fejedelme* (Dániel 10:20).

Nyilvánvaló, hogy a démonok szervezete a választott angyalok szervezetének utánpótlása, hasonló rangokkal és rendekkel. Sátán és az összes démon része volt egykor a teremtés isteni rendjének, így tisztában voltak Isten mennyei angyalainak szervezeti felépítésével.

VII. A DÉMONOK JELLEMZŐI

A démonok jellemzőit három csoportra oszthatjuk.

A. Természetük

A démonok jellemzőinek első kategóriája a démonok természete, amelyen belül négy dologról kell említést tennünk.

Az első dolog a démonok természetével kapcsolatban az, hogy a démonok spirituális lények. Valójában a démonok és a tisztátalan lelkek egy és ugyanazok. Ez a párhuzamos beszámolók összehasonlításából válik nyilvánvalóvá. Máté 17:18 például említést tesz egy *démonról*, de az ezzel párhuzamos beszámoló Márk 9:25-ben *tisztátalan léleknek* nevezi. A következő igehelyeken is látjuk, hogy a *démon* és a *tisztátalan lélek* szavakat egymással felcserélhetően használja: Máté 8:16, Lukács 9:38-39,42, 10:17,20. Ezeknek a kifejezésnek az egymással felcserélhető használata azt mutatja, hogy a démonok spirituális lények. Mivel spirituális lények, nagy számban létezhetnek kicsiny helyen is, ezért lehetséges az, hogy egy légiónyi démon lakhat egyetlen emberi testben (Lukács 8:30). Ráadásul Efézus 6:12 azt tanítja, hogy a démonok nem *testből és vérből* valók.

A démonok természetét illetően a második dolog az, hogy testetlenek; nincs fizikai testük (Máté 12:43-45, Márk 5:12). Birtokolhatnak emberi testet, ám saját testük nincsen.

Természetükkel kapcsolatban a harmadik dolog az, hogy bár spirituális lények, egyértelmű alakjuk és jellemvonásaik vannak, melyek gyakran állatiak (Jelenések 9:7-10, 17-19, 16:13-14).

A démonok természetével kapcsolatban a negyedik dolog az, hogy embereket akarnak birtokolni, mivel hatalmuk bizonyos mértékig összefügg azzal, hogy emberekben lakozzanak (Márk 5:1-13, Apostolok Cselekedetei 16:16, 19:16).

B. Hatalmuk

A démonok jellemzőivel kapcsolatban a második kategória a hatalmuk, melynek kapcsán négy dolgot kell megemlítenünk.

Az első dolog a hatalmukkal kapcsolatban az, hogy képesek az embereket belülről irányítani, ahogyan azt Márk 5:1-5-ben és Apostolok Cselekedetei 19:16-ban látjuk.

A második dolog a hatalmukkal kapcsolatban az, hogy képesek gyötörni az embereket, mint például Jelenések 9:1-21-ben, amikor a nagy nyomorúság ideje alatt öt hónapig gyötrik a hitetleneket.

A harmadik dolog a hatalmukkal kapcsolatban az, hogy a démonok képesek csodákat tenni, mint ahogyan ezt Jelenések 16:14-ben is látjuk.

A negyedik dolog a démonok hatalmával kapcsolatban pedig az, hogy képesek látható módon megjelenni. Ezt jelenések 9:7-10,17-19 és 16:13-14-ben látjuk.

C. Erkölceik

A démonok jellemzőinek harmadik kategóriája az erkölceikre vonatkozik, melyen belül kilenc dolgot kell észrevennünk.

Az erkölceikkel kapcsolatban az első dolog az, hogy *tisztátalanok*nak nevezi őket az Írás, mivel erkölceikben tisztátalanok (Máté 10:1, Márk 1:23,27, 3:11, 5:2, 9:25, Lukács 4:36, Apostolok Cselekedetei 8:7, Jelenések 16:13).

Az erkölcsükkel kapcsolatban a második dolog az, hogy *gonosz lelkek*, természetükben romlottak (Lukács 7:21).

A harmadik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy erőszakosak és gonoszak (Máté 8:28).

A negyedik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy aljasak és rosszindulatúak (Lukács 9:39).

Az ötödik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy szélsőséges gonoszság jellemző rájuk (Márk 9:20).

A hatodik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy hamis tanrendszerük van (I. Timóteus 4:1-3), s ennek a hamis rendszernek legalább hat főbb jellemzője van: hitehagyás, engedés a csábításnak, képmutató élet, hazug nyelv, a lelkiismeret gyakorlásának elvesztése, s a hívő szabadságának megtagadása a házasság és étkezés területén.

A hetedik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy erkölcstelenségük további erkölcstelenséghez vezet (Lukács 8:27).

A nyolcadik dolog az erkölceikkel kapcsolatban az, hogy részei a jelenvaló sötétségnek, melyet Sátán irányít (Efézus 6:12).

A kilencedik dolog az erkölcsökkel kapcsolatban az, hogy nem mindannyian egyforma mértékben gonoszak, mert még a démonok között is vannak a gonoszságnak különböző fokozatai (Máté 12:43-45).

VIII. A DÉMONOK TEVÉKENYSÉGEI

Ezt a témát négy kategóriában tárgyaljuk.

A. Történelmi tevékenységek

Az első kategóriának a történelmi tevékenységekhez van köze, amennyiben az idő különböző periódusaiban a démoni tevékenység növekszik, illetve csökken. Az Ószövetségben nagyon kevés démoni tevékenység volt és csak ritka esetben jegyezték fel ezeket.

Az evangéliumi történelem során azonban a démoni tevékenység előfordulása hirtelen nagy mértékben megnövekedett. Hirtelen mindenhol démonok voltak és Jézus bárhova ment, szembekerült velük. Ennek okát Jelenések 12:1-5-ben találjuk, ami azt mondja, hogy míg Jézus a földön volt első eljövetele alkalmával, Sátán a teljes démoni hadseregét a jelenlegi atmoszférikus égi lakhelyükről a földre irányította, s azon belül sem csupán általában a földre, hanem kifejezetten a Közel-Keletre, még pontosabban Izrael földjére. Sátán azért hozta a démonok többségét, vagy talán mindannyijukat erre a területre, hogy megpróbálja megghiúsítani Jézus első eljövetelének célját. Sátán manipulálta az eseményeket és az embereket azért, hogy visszatartsa a Messiást a kereszttől, vagy úgy, hogy időnek előtte megölik csecsemőként Betlehemben, vagy úgy, hogy nem a megfelelő módon hal meg, például kard vagy kövezés által. Ezért hihetetlen mérvű démoni tevékenység volt az evangéliumi időkben, mert Sátán teljes démoni seregét a földre irányította.

A történelem előrehaladtával aztán az Apostolok Cselekedeteit és az azt meghaladó időkben a démoni tevékenység ismét lecsökkent az ószövetségi idők szintjére.

Végül a jövőben, a nagy nyomorúság ideje alatt ismét nagymértékű démoni tevékenység lesz jelen. A Jelenések könyve olyan gyakran említi a démonokat, hogy a démoni tevékenység látszólag az evangéliumi időkben előforduló mértékkel lesz egyenlő. Ekkor is hasonló célja lesz a démoni tevékenységnek: a Messiás második eljövetelének megghiúsítása. A második eljövetel addig nem történik meg, amíg a zsidó nép meg nem kéri Jézust arra, hogy térjen vissza. Ennek tudatában Sátán az összes démonát arra használja majd a nyomorúság ideje alatt, hogy az egész világot a zsidók ellen fordítsa és megpróbálja kitörölni őket a föld színéről, mielőtt még lehetőségük lenne a Messiás visszajövetelért esedezniük. Sátán azt reméli, hogy egész Izraelt elpusztíthatja, mielőtt Izrael nemzete újjászületne, így nem lenne második eljövetel és Sátán „karrierje” örökre biztonságban lenne. Ezért a nagy nyomorúság ideje alatt megnövekedett démoni tevékenység lesz jelen.

A démoni tevékenység történetét alapvetően négy területre oszthatjuk. Először kismértékű tevékenység volt jellemző I. Mózesztől az evangéliumokig. Másodszor, az evangéliumi időkben hatalmasan megnövekedett a démoni tevékenység. Harmadszor, Apostolok Cselekedetétől a nyomorúságig csökken a démoni tevékenység. Negyedszer, a nagy nyomorúság ideje alatt a démoni tevékenység ismételt, hatalmas megnövekedése lesz megfigyelhető.

B. Általános tevékenységek

Általánosságban a démonok három fő tevékenységben vesznek részt. Az első általános tevékenységük az, hogy megpróbálják megghiúsítani Isten célját. Ennek egyik példáját Dániel 10:10-14-ben találjuk, ahol egy vezető démon három hétig tartotta fogva Isten angyalát, hogy megpróbálja megakadályozni Isten Dánielnek szóló kijelentését az elkövetkezendő dolgokról. Másik példa Jelenések 16:12-16, ahol a démonok segédkeznek a nemzetek összegyűjtésében Armageddonban, hogy megpróbálják megállítani Isten tervét a második eljövettel kapcsolatban.

Második általános tevékenységük az, hogy kiterjesszék Sátán hatalmát a világegyeteme fölött úgy, hogy végrehajtják utasításait (Efézus 2:1-2, 6:11-12).

A harmadik általános démoni tevékenység az, hogy Isten használhat és használ is démonokat saját céljának, tervének és akaratának végrehajtásához. I. Sámuel 16:14-ben például egy démont használt arra, hogy kínozza Sault. I. Királyok 22:19-23-ban egy hazug démont használt, hogy elrendezze Akháb halálát. II. Korinthus 12:7-ben pedig egy démont használt arra, hogy Pált alázatban tartsa. Isten démonokat is használ arra, hogy saját céljait megvalósítsa.

C. Speciális tevékenységek

A démonok tevékenységének harmadik kategóriája speciális, meghatározott tevékenységekről szól, amelyekből tizenkettőt kell megjegyeznünk.

A démonok, vagy bukott angyalok első speciális tevékenysége az, hogy kötődnek a nemzetek irányításához. Ahogyan Isten jó angyalai is irányítanak népeket, úgy Sátán gonosz angyalai is ezt teszik. Dániel 10:10-14 Perzsia démoni fejedelméről beszél, Dániel 10:20 pedig Görögország démoni fejedelméről.

A démonok második speciális tevékenysége az, hogy képesek fizikai bajokat, betegségeket előidézni. Például egy démon előidézhet némaságot (Máté 9:32-33, 12:22, Márk 9:17), süketséget (Márk 9:25), gerincferdülést (Lukács 13:10-13), epilepsziát (Máté 17:15-18, Márk 9:20, Lukács 9:37-42), vakságot (Máté 12:22) és személyes sérülést (Márk 9:18). A démonok tehát képesek fizikai bajokat előidézni, ám nem minden fizikai bajnak, betegségnek démonok az okozói. Különbőség van az emberi törekénységből kifolyó fizikai problémák és a démonok által okozottak között (Máté 4:24, 8:16).

Harmadik speciális tevékenységük az, hogy a démonok képesek elmebajt előidézni (Márk 5:1-5, Lukács 8:26-27).

A negyedik speciális tevékenységük az, hogy képesek hatalmas fizikai erőt biztosítani (Márk 5:1-4, Lukács 8:29).

Az ötödik speciális tevékenységük az, hogy képesek öngyilkosságot okozni (Márk 9:22).

A hatodik speciális tevékenység az, hogy a démonok állatokat is megszállhatnak (Márk 5:12-13).

A hetedik speciális tevékenység az, hogy a démonok bátorítják a bálványimádást (III. Mózes 17:7, Ézsaiás 65:11, V. Mózes 32:17, Zakariás 13:2, Hóseás 4:12, Apostolok Cselekedetei 17:22, I. Korinthus 10:20).

Nyolcadik speciális tevékenységük az, hogy rávehetik az embereket a démonok imádatára (Jelenések 9:20-21).

Kilencedik speciális tevékenységük az, hogy tisztátalanságot és erkölcstelenséget okoznak (Lukács 8:27).

Tizedik speciális tevékenységük az, hogy a démonok hamis tanokat terjesztenek (I. Timóteus 4:1, Jakab 3:15, I. János 4:1).

A tizenegyedik speciális tevékenységük az, hogy ellenzik a hívők lelki növekedését (Efézus 6:12).

A tizenkettedik speciális tevékenység pedig az, hogy megkísérlik elválasztani a hívőket Isten szeretetétől (Róma 8:38).

Létezik egy másik tevékenységük is, az emberek belülről történő irányítása, ám ezt egy teljesen más szöveggörnyezetben fogjuk tanulmányozni, így itt nem beszélünk róla.

D. Okkult tevékenységek

A démoni aktivitás okkultizmussal való kapcsolata egy hosszabb rész, ezért hat pontban tárgyaljuk.

1. Görög szavak

Három kulcsfontosságú görög szó létezik, amely a démonizmust az okkult világhoz köti. Az első ilyen szó a *deisidaimonia*, vagyis a „a démoni dolgok tisztelete” (Apostolok Cselekedetei 25:19). A második görög szó a *deisidaimonesteros*, vagyis a „démonok tisztelete”. Az előző szó a démoni dolgok tiszteletét jelentette, mint például az okkult tárgyak tisztelete, ám ez a szó azt leplezi le, ami az első mögött áll, vagyis maguknak a démonoknak a tiszteletét (Apostolok Cselekedetei 17:22). A harmadik görög szó a *daimoniodeis*, melynek szó szerinti jelentése „démoni dolgok”, mint például az okkult dolgok (Jakab 3:15).

Ebből a három görög szóból származtathatjuk az „okkult” jelentését. Mit értünk pontosan az okkult kifejezés alatt? Először is, az okkult olyan dolgokra utal, amelyek „el vannak takarva”. Másodszor az okkult olyan dolgokra vonatkozik, melyek „elrejtettek és eltitkoltak”. Harmadszor, az okkult „titkos” dolgokra vonatkozik. Negyedszer, az okkult „rejtélyes” dolgokra vonatkozik. Ez a négy dolog segít meghatározni az okkult jelentését: dolgok, amik el vannak takarva, elrejtettek, vagy eltitkoltak, titkosak és rejtélyesek. Az okkult gyakorlata tehát kísérlet arra, hogy valaki az öt érzékszervet meghaladva rejtett tudást és ismereteket szerezzen.

2. Az okkult világ összetevői

Az okkult világ szempontjainak vizsgálatakor az Írás három részét kell figyelembe vennünk.

a. V. Mózes 18:9-14

Az első rész az V. Mózes 18:9-14, amelyben Mózes az okkult világ nyolc gyakorlatát említi. Az első a *jövendőmondás*, vagyis a „mágikus úton történő jövődölés”. Másodszor, az *igézés*, vagyis jóslás, a jövő meghatározása állati belsőségekből. Harmadszor, a *jegymagyarázó*, vagyis olyan varázsló, aki démoni bűbáj vagy démoni irányítás alá vet másokat. Negyedszer, a *varázsló*, ami a boszorkányságra és boszorkányokra utal, valamint az asztrológiát is magában foglalja. Ötödször, a *bűbájos*, aki varázslatos csodákat tesz, varázsigéket és

hipnotizálást használ. Hatodszor, az *ördögösöktől tudakozó (családi lélektől tudakozó)*, vagyis egy démon által irányított médium. Ezt a démont valószínűleg azért nevezik *ördögösnek* (családi léleknek), mert ez volt az a démon, akit a halott mellé kirendeltek. Mivel ez a démon végig figyelemmel kísérte az elhunyt személy életét, ismeri az összes titkát, ezért jól tudja, hogyan kell utánoznia az elhunytat és képes elhíttetni, hogy ő az elhunyt lelke (spirituális megjelenése). Hetedszer, a *titokfejtő*, vagyis a látnok, médium. A *titokfejtő, varázsló* férfiboszorkányra utal. Nyolcadszor, a *halottidéző*, vagyis a halottakkal konzultáló médium.

b. Apostolok Cselekedetei 8:9

A második írásrész az Apostolok Cselekedetei 8:9, amely az *ördögi tudományt* említi.

c. Apostolok Cselekedetei 16:16

A harmadik rész pedig Apostolok Cselekedetei 16:16, ami a *jövendőmondást* említi. Érdekes, hogy a *jövendőmondás*nak fordított görög szó, szó szerint ezt jelenti: „egy pítón lelke/szelleme”. A pítón egy kígyó és az Írásban a kígyó Sátánhoz kapcsolódik (I. Mózes 3:1-15, Jelenések 12:9, 20:2). Ő tehát minden okkult végső forrása.

A démonok és az okkultizmus szorosan kötődnek egymáshoz. Az okkultizmus valójában nem létezne démonok nélkül. Ha nem lennének démonok, nem lenne okkult sem.

3. Az okkultizmus jellemzői

Az okkultizmusnak hat speciális jellemzője van. Az okkultizmus első jellemzője az, hogy mindig valamilyen kapcsolat fűzi a démoni világhoz. Ez abból a tényből nyilvánvaló, hogy minden egyes esetben, amikor okkult gyakorlatokról van szó, a görög szótó a démon szóra tér vissza. Az okkult világ különböző oldalai mind démoni tevékenységhez kapcsolódnak.

Az okkultizmus második jellemezője az, hogy a múlt vagy a jövő rejtett ismeretének leleplezéséhez vagy felfedéséhez van köze. Ez nyilvánvaló a három korábban megvitatott görög szóból.

Az okkultizmus harmadik jellemzője az, hogy extra hatalmat ígér. Ez az, ami az embereket az okkult világához vonzza. Mentális hatalmat ígér, képességet az emberek irányítására, valamint csodatévő hatalmat is.

Az okkultizmus negyedik jellemzője az, hogy a démoni irányítás továbbadásához vezethet egészen a *harmadik és negyedik nemzedékig*, II. Mózes 20:3-5 szerint. Ez igazából következtetés, mert az a bűn, amit átadnak a *harmadik és negyedik generációnak*, az egy másik isten imádata. Ennek az ószövetségi résznek a szövegekörnyezetéből kiderül, hogy Isten figyelmeztetett arra, hogy a bálványimádás és idegen istenek imádata büntetést von maga után, és *megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedigiglen*. A démonoknak jelentős szerepük van a bálványimádásban, és bátorítják a bálványok, vagyis más istenek imádatát. A bálványimádás és a démonokról szóló tan összefüggése miatt az okkultizmus a démoni irányítás átadásához vezethet egészen a *harmadik és negyedik nemzedékig*.

Az okkultizmus ötödik jellemzője az, hogy meditatív vagy passzív állapotot kíván meg a démonok működéséhez, és az egyén fölötti irányítás átvételéhez. Ezért olyan veszélyes a hipnotizmus, a keleti meditáció és a kábítószer élvezet.

Az okkultizmus hatodik jellemzője az, hogy különös vonzerőt hoz létre, amely az egyént vonzza, ám egyidejűleg meg is ijeszti. Az embereket vonzza és belebonyolódnak, ám mindig bizonyos mértékű félelemmel és zaklatottsággal együtt.

4. Az okkultizmus csapdái

Ez a rész az okkultnak azon csapdáiról szól, amit Sátán használ, hogy az okkult világába csalja az embereket, s ezzel együtt a démonizmusba is. Ezeket a csapdákat három alkategóriára oszthatjuk.

a. Spiritizmus

Alapvető formájában a „spiritizmus” a „halottakkal való konzultáció”. Az okkultizmus történelme során ez öt főbb formát öltött.

Először is, vannak a fizikai jelenségek. Ide tartozik a levitáció, amelynek során a test felemelkedik; az apportizmus, amikor a tárgyak egyik helyről a másikra kerülnek, és egyik szilárd test áthalad egy másikon; valamint a telekinézis, ami egyszerűen egy tárgy egyik helyről a másikra kerülését jelenti anélkül, hogy áthaladna egy másik szilárd tárgyon.

A spiritizmus második formája a jövőbelátás jelenségei. Ide tartoznak a spirituális látomások, az automatikus írás – ami egy démon üzenetének rögzítése –, a transzban szólás, a materializáció, az asztal-táncoltatás, a pohármozgatás és a psziché kirándulásai.

A spiritizmus harmadik formája a metafizikai jelenségek. Ide tartozik a kísértet, vagyis látomás egy emberi formát öltött szellemről, valamint az egy helyre tömörült kísértetek, például egy „kísértet-házban”.

A spiritizmus negyedik formája a mágikus jelenségek. Ide tartoznak a mágikus üldöztetés, mint például a IV. Mózes 22:6-7-ben és 24:1-ben szereplő példa a betegségekről. Bálám is a spiritizmus ezen formájában vett részt, és jövendőmondó Bálámnak nevezték (Józsua 13:22). Ide tartozik még a mágikus védelem is.

A spiritizmus ötödik formája a kultikus jelenségek. Ide tartoznak a spiritiszta szekták, a spiritizmus és a szellemidézés. A szellemidézés ősi forma, amely az ószövetségi időkben fordult elő gyakran, mint például I. Sámuel 28:3-4, I. Krónika 10:13 és Ézsaiás 29:4 részekben.

b. Jövendölés

A második okkult csapda a „jövendölés”. A szótó jelentése: „a jövő megjósolása”. A jövendölés a jövőről szerzett titkos, jogtalan ismeret. Két különböző fajtája létezik: az első a jövendölés vagy mesterséges jövendölés, a jelek és ómenek jelentésének magyarázata. Ezt Ezékiel 21:21-ben találjuk. A másik fajtája az ihletett jövendölés: amikor az információt egy démontól szerzik, aki egy médiumon keresztül szól. Ennek egyik példája Apostolok Cselekedetei 16:16-18.

Négy kulcsfontosságú bibliai szó van, amelyek a jövendölés kategóriájára utalnak, és mind a négy Dániel könyvében található. Dániel 1:20, 2:2,10,27, 4:7, 5:11, 15, például. Ez a négy szó: a *varázlók*, *bűbájosok*, *boszorkányok* vagy *jövendőmondók*, és a *káldeusok*.

A spiritizmushoz hasonlóan a jövendölés is különböző formákat ölt, amelyek közül legalább tizet fel is tudunk sorolni. Először is, a legnépszerűbb forma az asztrológia. Ma is nagyon

népszerű, de gyökere az ősi időkbe nyúlik vissza. Az Írás V. Mózes 17:2-7-ben, II. Királyok 23:5-ben, Ézsaiás 47:12-13-ban, Jeremiás 10:2-ben, Ámos 5:25-26-ban és Apostolok Cselekedetei 7:41-43-ban említi.

Másodszor, a kártyavetés vagy a tarot. Harmadszor, a pszichometria, amikor az egyén jellemét az általa birtokolt tárgyakból próbálják megállapítani. Negyedszer, a tenyérjósítás. Ötödször, a varázspálca vagy a vízvarázslás. Hatodszor, a pálca és inga használata, vagy térkép használata elrejtett tárgyak vagy személyek felkutatására. Hetedszer, profetikus álmok vagy látomások, mint például Jeremiás 29:8-9-ben. Nyolcadszor, az Ouija-tábla használata. Kilencedszer, a kristálygömbök. Tizedszer, a telepátia, amely szintén ősi forma, amelyet I. Mózes 44:5 és Jeremiás 47:9 is említ.

c. Mágia vagy boszorkányság

A mágia vagy boszorkányság olyan eredményeknek a produkálása, amelyek természetfölötti erők igénybevételével túllépnek az ember hatalmán; valójában a démonok használata természetfölötti eredmények elérése érdekében.

Ez is számos formát öltött, legalább tizenhárom ismert közülük. Először is, a fekete mágia, amely állítása szerint a gonosz és Sátán erőit használja. Másodszor, a fehér mágia, amely állítása szerint a jó, illetve Isten erőit használja. Harmadszor, a természetes mágia, amely állítása szerint a természet erőit használja. Negyedszer, a mentális szuggesztió, ami gondolatátvitel egyik elméből a másikba. Ötödször a bűnügyi hipnózis, amikor valakit valamilyen gonoszság elvégzésére hipnotizálnak. Hatodszor, mágikus hipnózis, vagyis az érintés általi gyógyítás. Hetedszer, a gyógyító mágia. Nyolcadszor, a szerelem- és gyűlölet mágia, vagy szerelmi és gyűlölködő bájitalok használata. Kilencedszer, a gyűlölködő átok, amelynek során valakire speciális átkot olvasnak, ami beteljesedik, akárcsak ha vudu babát használtak volna. Tizedszer, a termékenységi ígézés. Tizenegyedszer, az oldás és kötés, vagy az az állítás, hogy valakinek hatalmában áll Sátánt megkötözni vagy elereszteni. Tizenkettedszer, halál mágia. Tizenharmadszor, amulettek hordása a rossz szerencse ellen, ami szintén elég ősi gyakorlat, már I. Mózes 35:4-ben, Bírák 8:21,26-ban és Ézsaiás 3:18-ban is megtalálható.

5. A Biblia és az okkultizmus

Az okkulttal kapcsolatos ötödik pont az, hogy a Biblia egyértelműen megtilt minden, az okkulttal kapcsolatos érintkezést. Az ilyen tiltásokat mindenhol láthatjuk az Írásban (II. Mózes 22:18, III. Mózes 19:26,31, 20:6,27, V. Mózes 18:9-14, I. Sámuel 15:23, II. Királyok 21:6, Ézsaiás 8:19, Jeremiás 29:8-9, Miquéás 5:12, Apostolok Cselekedetei 19:18-20).

6. Az okkultizmus gyakorlata

Mindennek az egyértelmű tiltásnak az ellenére a bibliai történelem során a boszorkányság gyakorlata igen nagy népszerűségnek örvendett (I. Mózes 41:8, II. Mózes 7:11, II. Királyok 9:22, 17:17, 23:24, II. Krónika 33:6, Ézsaiás 19:3, Jeremiás 27:9-10, Ezékiel 21:21, Dániel 1:20, 2:2,27, 4:7, 5:11, Nehémiás 3:4, Malakiás 3:5, Máté 7:22-23, Apostolok Cselekedetei 8:9-11, 13:6-11, 19:19, Galátzia 5:20, II. Timóteus 3:8). A Biblia feljegyzi a boszorkányság aktív gyakorlatát, ám a hívőknek világosan megtiltja, hogy bármilyen kapcsolatuk legyen az okkult világgal.

IX. DÉMONI IRÁNYÍTÁS

A démonokról szóló tan következő főbb területe a démoni irányítás. Néha ezt „démoni megszállottságnak” is nevezik, ám ebben a kéziratban az alábbiakban található okokból kifolyólag démoni irányításnak fogjuk nevezni. Ezt a területet hat egységre bontva fogjuk megvitatni.

A. A démoni irányítás meghatározása

Ahhoz, hogy egyértelmű meghatározáshoz jussunk, először meg kell vizsgálnunk a kulcsszót és a kulcskifejezést.

1. A kulcsszó

A kulcsszó a *daimonizomai*, amelynek jelentése „démonizált”. Magyarázata: „az egyént belülről egy démon irányítja”. Ez a szó az, amelyet gyakran „démoni megszállottságnak” fordítanak. Ezzel a fordítással az a gond, hogy a görög „birtoklás, megszállás” szót soha nem használják démonokkal kapcsolatban. Ehelyett mindig a *daimonizomai* szót látjuk, vagyis „az egyént belülről egy démon irányítja”. Ahelyett, hogy a szót „démoni megszállottságnak” fordítanánk, ami azt jelzi, hogy a démon birtokolja az egyént, sokkal bölcsőbb „démoni irányításnak” fordítani a szót. A *daimonizomai* kulcsszó legjobb meghatározása a démoni irányítás, amikor az egyént egy démon irányítja. Ezt a kulcsszót a görög szövegben a következő helyeken találjuk: Máté 4:24, 8:16, 28, 33, 9:32, 12:22, 15:22, Márk 1:32, 5:15-16, 18, Lukács 8:36, János 10:21.

2. A kulcskifejezés

Az a kulcskifejezés, ami ugyanazt jelenti, mint a *daimonizomai*, bár nem ezt a szót használják, a „démona van, ördög van benne” kifejezés. Ez a kulcskifejezés a lakhelyet hangsúlyozza. A kulcsszó az irányítást hangsúlyozza, a kulcskifejezés esetében pedig a hangsúly a lakhelyen van, amennyiben a démoni irányítás során a démon az adott személyben lakozik. Ezt a kulcskifejezést találjuk Máté 11:18-ban, Lukács 7:33-ban, János 7:20-ban, 8:48-ban, 10:20-ban és az Apostolok Cselekedetei 8:7-ben és 16:16-ban.

3. A meghatározás

A kulcsszó és a kulcskifejezés kombinációjából pontos meghatározást szűrhetünk le. A meghatározás szerint a démoni irányítás együtt jár azzal, hogy az egyénben egy démon lakozik és közvetlen irányítást gyakorol az adott személy fölött az elme bizonyos fokú megzavarásával vagy a test fizikai rendjének felborításával. Ez a meghatározás figyelembe veszi mind a kulcsszót, a kulcskifejezést, valamint ezek eredményét. Ismétlem, a démoni irányítás magában foglalja azt, hogy az egyénben egy démon lakozik, s ezzel a kulcskifejezést hangsúlyozzuk. A démon közvetlen irányítást gyakorol a személy fölött, kihangsúlyozva ezzel a kulcsszót, amelyek eredménye az elme vagy a test bizonyos fokú zavara, ami annak következménye, hogy az egyénben egy démon lakik és közvetlen irányítást gyakorol fölötte.

Ennek gyakorlati példája Máté 12:43-45, ami a démon helyét vitatja meg és kiemeli mind a kulcsszót, mind pedig a kulcskifejezést. Márk 5:1-20-ban a démoni irányítás eredményét látjuk, annak mind a fizikai, mind pedig a mentális vonzatával együtt.

4. Megkülönböztető jegyek

Annak érdekében, hogy a démoni irányítás jelentéséről világosabb képet alkothassunk, különbséget kell tennünk a démoni irányítás és két másik démoni tevékenység között.

a. Démoni zaklatás

Az egyik fajta démoni tevékenység a démoni zaklatás, amikor a démon kívülről zaklatja az embert. Erre Róma 15:22-ben és I. Thesszalonika 2:18-ban találunk példát. Ez a két rész az akadályoztatásról szól, amikor Sátán akadályozza a hívő terveit. Ez démoni zaklatás, amikor a démonok a hívő munkáját akadályozzák.

b. Démoni befolyásolás

A démoni tevékenység második típusa, ami nem keverendő a démoni irányítással, a démoni befolyásolás. Erre Máté 16:21-23-ban találunk példát. Miután Jesua kijelentette, hogy meg fog halni, Péter azt mondta, hogy márpedig ez nem történhet meg vele. Ezután Jesua megfordult és Péterrel szemben állva ezt mondta: *Távozz tőlem, Sátán!* Nyilvánvalóan Sátán próbálta visszatartani a Messiást a kereszttől. Azon a ponton Pétert a Sátán befolyásolta, hogy megpróbálja lebeszélni Jesuát a keresztre feszítésről. Péter itt démoni befolyásolás alatt állt.

A démoni irányítást meg kell különböztetnünk mind a démoni zaklatástól, mind pedig a démoni befolyásolástól. A démoni zaklatás és a démoni befolyásolás az egyéneken kívül történő tevékenységek, ám a démoni irányítás a személyen belül történik.

5. Lehet a hívő démonizált?

Ennek a meghatározásnak a fényében lehetséges-e, hogy a démon egy hívőt irányít? A kérdést rendszerint így teszik fel: „Állhat-e a hívő démoni megszállás alatt?” Amint arra már korábban rámutattunk, a „birtoklás, megszállás” szó nem helytálló, hiszen a görög soha nem ezt a kifejezést használja. Ha a megszállás alatt valaki a „birtoklást, tulajdonjogot” érti, akkor a válasz: „Nem! A hívőt soha nem birtokolhatja démon a tulajdonlás értelmében.” I. Korinthus 6:20 szerint a hívőt a Messiás megvásárolta, a Messiás tulajdona, így Sátán soha sem birtokolhatja őt, csakis a Messiás. Ám a szó bibliai használatában a jelentés „belülről történő irányítás”. Ha a kérdést átfogalmazzuk így: „Lehetséges-e, hogy egy démon belülről irányítson egy hívőt?”, akkor a válasz az, hogy „Igen, lehetséges.” Ez két írásrészről válik nyilvánvalóvá.

Az első Apostolok Cselekedetei 5:1-4, Anániás és Safira esete. Amikor Péter megkérdezte: *miért foglalta el a Sátán a te szívedet?*, ugyanazt a görög szót használta, mint Pál Efézus 5:18-ban, amikor azt mondta, hogy *teljesedjete be Szent Lélekkel*. Ahogyan a *teljesedjete be Szent Lélekkel* azt jelenti, hogy a Szentlélek irányítson, akkor a „Sátán elfoglalja a szívedet” azt jelenti, hogy Sátán irányít. Ahogy a Szentlélek belülről irányít, akkor Sátánnak is ezt kell tennie, mivel ugyanazt a görög szót használták mindkét esetben. A Biblia azt tanítja, hogy a hívőt irányíthatja egy démon belülről.

A második írásrész az Efézus 4:27, ahol Pál így írt: *Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet*. Pál itt azt a görög szót használta, amelynek a jelentése „hídfőállítás”. Amikor egy hadsereg támad, először csapatokat küld egy hídfőállítás elfoglalására. Ez a hídfőállítás ellenséges területen van. Ha ez megvan, akkor az erősítés megérkezhet, mialatt a hídfőállításban lévők fedezik őket. A hídfőállítás tehát irányítás alá vont hely ellenséges területen. A hívőt is irányíthatják egy benne lévő hídfőálláson keresztül, tehát a hívőt irányíthatja démon.

A különbség a hívők és a hitetlenek között nem az, hogy a hívő nem irányítható, a hitetlen pedig igen, hanem inkább az, hogy mennyire kiterjedt az irányítás. A hitetlen teljes mértékben irányított lehet, ám a hívő csak részben lehet irányított, sohasem teljes mértékben.

Gyakori ellenvetés ezzel kapcsolatban az, hogy „Hogyan lakozhat egy démon egy testben a Szentlélekkel?” A legtöbb hívő tisztában van azzal, hogy van bűnös természete. A Szentlélek együtt él a hívő bűnös természetével és mindkettő a hívőn belül található. A lényeg az, hogy a hívőnek két természete van. A Szentlélek az új természetben lakozik, nem a régi bűnös természetben. A démon nem az új természetben lakozik, hanem a régi bűnös természetben. A tény, hogy a hívőn belül két természet létezik egymás mellett, ez megmutatja, hogy egy démon és a Szentlélek miért létezhet együttesen a hívőben: két különböző természetben lakoznak.

A meghatározásra vonatkozóan utolsó dolog az, hogy a démoni irányítás megismétlődhet (Máté 12:43-45, Lukács 11:24-26).

B. A démoni irányítás tünetei

Honnan tudható, hogy valaki belső démoni irányítás alatt áll-e vagy sem? Mielőtt rátérnénk a speciális tünetekre, valamit meg kell említenünk azért, hogy a látásmódunk kiegyensúlyozott legyen. A démoni irányítás tünetei önmagukban nem bizonyítják azt, hogy a személyben démonok lakoznak, hiszen ugyanezeket a tüneteket számos más probléma is okozhatja. Pusztán azért, mert valaki rendelkezik az alábbi tünetek valamelyikével vagy akár többel is közülük, nem döntő bizonyíték arra, hogy démon lakozik a személyben. A tünetek teljességének jelenléte szükségeltetik ahhoz, hogy jelezze az igazi démonizmust. Meg kell őriznünk ezt az egyensúlyt és vigyáznunk kell arra, hogy ne vessük el a súlykot egyik irányba sem. Az egyik szélsőséges nézet szerint ma nincs démoni tevékenység, a másik szélsőséges nézet viszont gyakorlatilag mindenért a démonokat okolja. Mindkét szélsőség kerülendő. A démoni irányításnak összesen tizenhárom tünete van.

1. Fizikai betegség

A démoni irányítás egyik tünete a fizikai betegség (Máté 9:32-33). Ismétlem, nem minden fizikai betegséget démonok okoznak. Apostolok Cselekedetei 5:16 különbséget tesz azok között, akik démonizáltak voltak és azok között, akik egyszerűen valamilyen betegségben szenvedtek, démonoktól függetlenül.

2. Elmezavar

A második tünet az elmezavar (Máté 17:15). Ismétlem, nem minden elmezavart démonok okoznak. Dániel 4:1-37 feljegyez egy mentális betegséget, amit nem démon okozott.

3. Mély depresszió

A harmadik tünet a mély depresszió, ami sötét felhőként függ az ember fölött. A legtöbb ember természetesen átél depressziós időszakokat. Amikor például valakinek tönkremegy a vállalkozása, könnyen depresszióba eshet, vagy ha nem sikerül egy dolgozat, de ezek a dolgok önmagukban nem bizonyítják a démonizmust. Ám a démon által okozott depresszió érezhető. Besétálhatunk egy szobába és azonnal érezzük a depresszió sötét felhőjét. Itt erre a tünetre utalunk.

4. Önvád

A negyedik tünet az önvád. A démonok szeretnek hazudni az embernek, kihangsúlyozva önbecsülésének hiányát.

5. Öngyilkosság

Az ötödik tünet az öngyilkosság. A démonok néha megpróbálják megölni azt, akiben lakoznak, így az öngyilkosság is tünet lehet. Azt, aki hajlamos az öngyilkosságra és több mint egy öngyilkossági kísérlete volt, lehetségesen démon irányítja, ám ez még önmagában nem bizonyíték.

6. Passzivitás

Hatodszor, a passzivitás is lehet a démoni irányítás tünete. Aki folyamatosan passzív állapotban él, akire látszólag a körülötte lévő dolgok nincsenek hatással, lehetségesen démoni irányítás alatt áll.

7. Erkölcstelenség

A hetedik tünet az erkölcstelenség. A démonok „tisztátalan” lelkek. Mivel a tisztátalanság jellemzi őket, az általuk irányított egyéneket is tisztátalan cselekedetekre üzik.

8. Keserűség

A nyolcadik tünet a keserűség. A keserűség állandósult hozzáállása minden és mindenki felé, Isten ellen, a világ ellen, stb. lehet a démoni irányítás tünete.

9. Kábítószer függőség

A kilencedik tünet a kábítószeresedés. A kábítószeresedés és a passzív állapot összefüggenek egymással. A szerző gyakran végigment úgy egy forgalmas utcán, hogy nyilvánvalóan belőtt, kábítószer függő ember jött vele szembe. Nézett, de nem látott, mert teljes mértékben passzív volt. A kábítószer függőt a passzivitás jellemzi és a démoni irányítás tünete is lehet.

10. Médiumi képességek

A tizedik tünet a médiumi képesség. Amikor valakinek látszólag médiumi képességei vannak, vagy úgy tűnik, hogy előre tudják, mi fog történni, az a démoni irányítás tünete lehet. A szerző nem találkozott sok démoni irányítás alatt álló emberrel. Szolgálatának éve alatt talán csak négy-öt olyan emberrel találkozott, akiknek egyértelműen démoni eredetű problémája volt.

Az egyik ilyen lány esetében, bármikor ha valaki csak a közelébe ment, azonnal érezte a lányt körülvevő mély depressziót, amiről korábban már írtunk. Amikor a lány egyedül volt egy szobában, minden világítást lekapcsolt, hogy teljesen sötét legyen. Ha valaki úgy ment be a szobába, hogy nem tudott a lány ottlétéről és felkapcsolta a villanyt, meglepődve tapasztalta, hogy a lány ott ül olyan kifejezéssel az arcán, mintha valamin rajtakapták volna.

Egy másik, démoni eredetű problémával küzdő lány pedig látszólag mindig tudott valamit előre. Látszólag rendkívüli médiumi képesség és lelki hatalom birtokában állt. Ha valaki csöngetett, a lány mindig tudta, hogy ki van az ajtónál, bár ahonnan ő ült nem volt rálátása az ajtóra. A médiumi képesség valós tünet.

11. Állatias tendenciák

A démoni irányítás tizenegyedik tünete az állatias tendenciák. Az egyik fent említett lány olyan gyorsan felfalt egy csirkét az ujjai segítségével, mint egy kiéhezett állat. Az étkezési szokásaiban állatias tendenciát mutatott.

12. Nyugtalanág a Biblia olvasása alatt

A tizenkettedik tünet a Biblia olvasása alatti nyugtalanág. A démonok nem hallgatják élvezettel Isten Igéjét. Az sokkal inkább elüzi őket és zavartakká válnak. Ha valaki nyugodtnak tűnik az Írás megnyitása előtt, aztán a Biblia olvasása hirtelen hihetetlenül felidegesíti, akkor ez is a démoni irányítás egyik tünete lehet.

13. Többszörös személyiségek

A tizenharmadik tünet a többszörös személyiségek. A démonok képesek magukra öltetni mások jellemzőit. Gyakran több mint egy démon lakozik a személyben, többszörös személyiségekkel. Egyszer az egyik démon szól, máskor egy másik, ezzel hirtelen változásokat okozva a személyiségben.

Ez a démoni irányítás tizenhárom – ám nem feltétlenül összes – tünete. Természetesen ügyelni kell arra, hogy ne váljunk „démon kutatókká”, akik azt feltételezik, hogy valaki démonizált csupán azért, mert rendelkezik egy vagy több tünettel a fentiek közül. Ugyanezeknek a tüneteknek egyéb okai is lehetnek. Csak ha több vagy az összes tünet jelen van egy személyben, akkor juthatunk arra a következtetésre, hogy a személyben démon van.

Megfelelő példa a tünetek többségének bemutatására Márk 5:1-20-ban a gadarénus démonizált férfi. Márk nyolc pontos tünetre mutatott rá: démon lakozott benne (2. vers), szokatlan fizikai ereje volt (3. vers), dühkitörései voltak (4-5. vers), megosztott személyisége volt (6-7. vers), ellenállt a lelki dolgoknak (7. vers), szélsőségesen érzékeny volt (7. vers), elváltoztatott hangon szólt (9. vers) és okkult áthelyezés történt (13. vers), amikor az emberből a disznócsordába költöztek a démonok. A férfiban nem csupán egy-két tünet igazolta a démonok jelenlétét, hanem a tünetek sokasága.

C. A démoni irányítás okai

„Mitől lakozhatnak az emberekben démonok?” A démonokat leíró különböző igerészekből arra következtethetünk, hogy erre négy lehetséges ok létezik.

1. Öröklés

Az egyik ok az öröklés. Ez Mózes törvénye alatt volt igaz, mert Izrael szövetségi nép volt. II. Mózes 34:6-7-ben Mózes azt tanította, hogy Isten *megbünteti az atyák álnokságát a fiaiban harmad és negyedízigen*. A bűn, amit Isten harmadik és negyedízigen is megbüntetett más istenek imádata és a bálványimádás volt. A korábban tárgyaltak szerint a bálványimádás hátterében a démonizmus egyik jellemzője áll. Ha bálványimádás történt, a démoni irányítás bűne a harmadik és negyedik generációig eljuthatott. A bálványimádás nem csupán a szobrok előtti meghajlásra korlátozódik. Az okkultizmus bármely formája lényegét tekintve a bálványimádás egy formája, hiszen az igaz Istenen kívül álló másik isten tiszteletéhez van köze.

A mózesi törvény azonban ma nincs érvényben, nem ez a hívő életviteli szabálya, és nem használható arra sem, hogy a démoni megszállottság elkerülésére vagy a szabadulás szükségességére abból spirituális elveket vezessünk le. A keresztény egyház bizonyos mozgalmában szinte divattá vált az állítás, hogy „meg kell törni a generációs kötelékeket”, ám ez biblikus tekintetben nem megalapozott.

Először is a mózesi törvény azon elve, hogy Isten megbünteti az atyák vétkeit a fiakon harmad és negyedízigen, csakis Izrael vonatkozásában volt igaz annak szövetségi kapcsolata miatt, de nem vonatkozik sem a pogányokra, sem pedig a gyülekezetre. Továbbá, amikor

valaki befogadja az Urat és újjászületik, bármilyen a bűnnel kapcsolatos kötelék azonnal megszakad; így nem kell folyamatosan a korábbi generációs bűnöket megtagadni, bár vannak olyanok, akik azt tanítják, hogy meg kell szakítani a generációs kötelék átkát. Mindez új divat csupán, amely áthatotta az evangéliumi gyülekezetek egyes szegmenseit, és bizonyos tanítók félreértelmezték az Írást azért, hogy ragaszkodhassanak ehhez a feltevéshez. Bár a mózesi törvény alatt Izraelre igaz volt ez a vers, az ugyanabban a korban élő pogányokra már nem, és a ma élő hívőkre sem igaz. Amikor újjászületünk, teljes mértékben meg vagyunk váltva, és ebbe beletartozik bármilyen generációs büntől való megváltás is.

A spirituális problémák egyszerűen megoldhatóak ha az emberek a Messiás törvényének elveihez szabják magukat, és azokat szükségtelen megmagyarázni úgy, mintha a mózesi törvény valamiképpen még ma is érvényes lenne. Az sem ma, sem máskor nem vonatkozott a pogányokra. Az emberek gyakran úgy imádkoznak, ahogyan arra tanították őket, és gyakran követik a legújabb divatot és ötleteket, mint például a „spirituális lények megköltözését”. A Szentlélek nem szegi meg saját Igéjét, így arra sem vezetheti az embereket, hogy a generációs bűnök ellen imádkozzanak.

Ahogy a Szentlélek ma vezeti a hívőket annak összhangban kell lennie Isten írott Igéjével. A hívők életében jelen lévő bűnökkel foglalkozva sem az apostolok imáiban, sem az Újszövetség alapelveiben nem említik a generációs kötelékek megtörését szolgáló imát. Itt arról van szó csupán, hogy emberek kiemelték egy olyan elvet a törvényből, amely Izraelre, mint szövetségi népre vonatkozott, és a mai hívőkre alkalmazták azt. Ezáltal leértékelték azt, amit a Messiás vére a kereszten elért, az azonnali szabadulást a bűn bármilyen kötelékéből.

A hívő életében jelenlévő bűn kezelésének megfelelő módja Róma 6 szerint az, ha felismerjük, hogy mind a bűnös természetünk, mind pedig az *ó emberünk* megfeszítettett a Messiással együtt abban a pillanatban, amikor hittünk, s ez megtörte a bűn kötelékét. Most hoznunk kell egy döntést arról, hogy a testünk ne legyen a bűn eszköze. Ez az újszövetségi minta, amit követnünk kell.

2. Kísérletezés

A második ok a kísérletezés. Vannak emberek, akik okkult dolgokkal kísérleteznek, és ennek eredményeként démoni irányítás alá esnek (I. Korinthus 10:14-22). Isten megtiltott bármiféle kapcsolatot az okkult világgal, és ennek a tiltásnak szigorúan engedelmességeknek kell. Ha valaki kísérletezik a démoni irányítás alatt álló okkult világgal, akkor az egyén ezáltal aláveti magát a démonok irányításának.

3. Átvitel

A harmadik ok az okkulttal való kapcsolaton keresztüli átvitel. Az is vezethet démoni átvitelhez, ha valaki közvetlen módon nem gyakorolt okkult dolgokat, csak egyszerű megfigyelésen keresztül került vele kapcsolatba mialatt azt gyakorolták (Márk 5:13). Az ilyen átvitel miatt is démoni irányítás alakulhat ki.

4. Megvallatlan bűn

A negyedik ok a megvallatlan bűn. Ezt Efézus 4:27 szövegekörnyezetéből láthatjuk. E szerint a rész szerint a hívő is állhat belső démoni irányítás alatt. Ez a rész arra figyelmeztet, hogy a hívő ne adjon át hídfőállást az ördögnek. A hídfőállás mindig az ellenséges területen belül lévő irányító központ. Efézus 4:27 szövegekörnyezete a megvallatlan bűnről szól, és arra utal, hogy néhányan emiatt estek démoni irányítás alá.

D. A démoni irányítás próbája

Említettük, hogy a felsorolt tünetek kombinációjából bizonyos következtetésekre juthatunk. Ezen kívül a spirituális lények megpróbálásának területe is fontos, hiszen a tünetek kombinációja önmagában nem bizonyítja a démoni irányítás gyakorlását.

I. János 4:1 azt tanítja, hogy a hívőknek meg kell próbálniuk a spirituális lényeket. Bizonyos próbákat alkalmazhatunk annak eldöntésére, hogy valami az Úrtól van-e vagy egy démontól. Három ilyen próba létezik.

1. A megtestesülés próbája

Az első próba a megtestesülés próbája (I. János 4:2-3). Ezt a kérdést kell feltennünk: „Eljött-e a Messiás a testben?” Ez azt jelenti: „Isten emberré lett-e a názáreti Jézus személyében?”. A démon tagadni fogja a megtestesülést. Ha valaki felteszi azt a kérdést, hogy „Jézus, a Messiás eljött-e a testben?”, és nem kap igenlő választ, akkor az a személy elbukott a próbában. Ez jelentheti azt, hogy valamilyen démonhoz van köze.

2. A Messiás uralmának próbája

A második próba a Messiás uralmának próbája (I. Korinthus 12:3). Azt a kérdést kell feltennünk, hogy „Jézus a Messiás Úr-e?” Az „Úr” szó ebben a jelentésben nem egy „mestert jelent, akinek szolgálói vannak”, hanem Urat az Ószövetség Jehovájának értelmében. Jézus a Messiás Úr-e, vagyis az Ószövetség Jehovája? Ha valaki tagadja a Messiás uralmát, akkor démonra gyanakodhatunk, hiszen a második próbát is elbukta.

3. A Messiás vérének próbája

A harmadik próba a Messiás vérének próbája (I. János 5:6-7). Ha az a személy negatívan reagál a Messiás vérének említésekor, akkor ez is démoni problémákra utalhat. Ha valaki ellenséges, ideges a Messiás vérének említésekor, akkor elbukta a harmadik próbát is.

Ez három olyan próba, amit a spirituális lények megpróbálására használhatunk: a megtestesülés tagadása, a Messiás uralmának tagadása és a Messiás véreire való negatív reakció. Ám ezeket a próbákat csak akkor alkalmazzuk, amikor nyilvánvaló, hogy a démon éppen gyakorolja az irányítást, különben nem működik. Bár lehet valakiben démon, lehetséges, hogy a démon éppen meghúzza magát. Lehet, hogy ebben a pillanatban nem gyakorolja a közvetlen irányítást, lehet szelíd is. Más szóval, a démon még mindig az egyénben van, ám ekkor még visszafogott, és csak az egyén irányít, nem a démon. Ha a fent említett három próbát pont ekkor alkalmazzuk, az egyén átmegy a próbán. Addig kell várni, amíg a démon irányít a fent említett tünetek szerint, és ekkor alkalmazni a próbákat. Ha elbukik, az jele a démonok jelenlétének.

E. A démoni irányítás gyógymódja

„Melyek a démoni irányítás gyógymódjai?” Itt öt dolgot említünk meg röviden, s később, amikor a démonizmusról és a hívőkről beszélünk, bővebben tárgyaljuk őket.

1. A nem hívő

A démoni irányítás első gyógymódja a nem hívő esetében az, ha elfogadja a Messiást. Az ilyen embernek hinnie kell, hogy Jésua a Megváltó, és el kell fogadnia annak.

2. A hívő

A második gyógymód a hívők esetében a bűn megvallása. Néhány ember a megvallatlan bűn miatt kerül démoni irányítás alá.

A harmadik gyógymód a megtagadás imája. A megváltás előtti démoni örökség esetén a démoni irányítás abban a pillanatban megszakad, amikor az egyén megtér, és ekkor megszabadul Sátán tekintélyétől. Az ilyenkor a megtagadás imája nem szükséges. A megtagadás imájára csak akkor van szükség, amikor a hívő visszacsúszik, és valamilyen fokú okkult befolyás alá kerül. A hívő életében előforduló összes többi bűn tekintetében egyszerűen meg kell vallaniuk a bűnüket, hogy helyreálljon a közösségük Istennel, ebben a speciális esetben viszont az irányítás megtagadása része a bűnvallásnak.

A negyedik gyógymód az, hogy az összes okkult tárgyat el kell távolítani, ahogyan azt Apostolok Cselekedetei 19:19-ben is tették azok, akik ezt gyakorolták. Ha valakinek bármilyen okkult tárgy van az otthonában, mint például Ouija-tábla (eszköz a démonokkal történő kapcsolat felvételhez), azokat el kell távolítani.

Az ötödik gyógymód az ellenállás: álljatok ellen az ördögnek, és menekülni fog tőletek.

F. Démonok kiűzése

A démoni irányítás végleges gyógymódja az ördögűzés, démonűzés, vagyis a démon kivetése. Itt három dolgot említünk meg.

1. Az ördögűzés példái

Az Írás számos példán keresztül egyértelműen tanít arról a tényről, hogy a démonokat ki lehet űzni, vagy kivetni. Az egyik példa maga Jézus, aki démonokat űzött. Csak Márk evangéliumában Márk 1:23-27, 32-34, 39-ben, 3:11-12-ben, 5:1-20-ban, 7:25-30-ban, 9:17-29-ben is említi a démonok kiűzését. A második példa a tizenkét apostol (Máté 10:1, Márk 3:14-15). Harmadszor, a tizenkét apostolon kívül más tanítványok is űztek ki démonokat, például a hetven is (Lukács 10:17). Negyedszer, az evangélium feljegyez más hívőket is, akik bár nem mindig követték Jesuát Izraelben, mégis űztek démonokat (Márk:38-39, Lukács 9:49-50). Apostolok Cselekedetei könyvében Péter démonokat űzött ki ApCsel 5:16-ban, Fülöp 8:7-ben, Pál 16:16-18-ban és 19:11-12-ben. Ezek a példák tehát azt mutatják, hogy az emberben lakozó démonokat ki lehet űzni.

2. A démonok kiűzésének eszközei

„Melyek a démonűzés eszközei?” Összesen ötféleképpen lehet végrehajtani. Az első, Jesuának, a Messiásnak a neve (Lukács 10:17).

Másodsor, a Szentlélek hatalmával. Senkinek sem a saját nevében kell démonokat űznie, hanem a Messiás nevében, és nem is saját erőből, hanem a Szentlélek erejével (Máté 12:28).

Harmadszor, egyszerű szóval kell tenni, egy paranccsal (Máté 8:16, Márk 5:8). A démon kiűzéséhez szükségtelen hosszú rituálén átesni. Elegendő egyszerűen szóban kipurancsolni a démont „Távozz a Jézus a Messiás nevében!”.

Negyedszer, az ördögűzést hittel kell végezni. A hívőnek hinnie kell, hogy rendelkezik az ehhez szükséges erővel és hatalommal Jézuson a Messiáson keresztül (Máté 17:18-20).

Ötödször, vannak olyan démonok, akiket nem lehet egyszerűen kipurancsolni, különösen azt a démont, aki némaságot okoz az emberben. A hangtalan vagy néma démonok esetében a gyógymód az ima; a démont ki kell imádkozni (Márk 9:29). Míg bizonyos démonokat egyszerűen a Messiás nevében, a Lélek hatalmával, az Igével, hit alapján ki lehet űzni, addig

vannak kivételek is, és bizonyos démonokat csak a szentek imáival lehet kiűzni. Az ilyen esetekben nem úgy kell megpróbálni kiűzni a démont, hogy a Messiás nevében gyakoroljuk a tekintélyt, hanem Isten végzi el szentjeinek imája által.

3. Az ördögűzés a hívők és a nem hívők esetében

Korábban rámutattunk, hogy a hívőket és nem hívőket egyaránt irányíthatják démonok. „Mi tehát a helyzet az ördögűzéssel a hívők és nem hívők esetében?”

a. Nem hívők

A nem hívőknek semmiféle spirituális tekintélyük nincs. A hitetlen ember esetében a hívőnek kell kikényszerítenie a démont úgy, hogy a Messiás nevében kiűzi a démont, vagy bizonyos esetekben kiimádkozza a démont. Hívőnek kell ezt végeznie, mert a nem hívőnek nincs semmiféle tekintélye ahhoz, hogy ezt megtegye.

b. Hívők

Azonban olyan hívő esetében, akit démon irányít, nem ez a legjobb megoldás. Korábban említettük, hogy a különbség a hívők és a nem hívők között az, hogy a nem hívőt teljes mértékben lehet irányítani, a hívőt azonban csak részlegesen. A hívőnek van egy része, amely mindig Isten folyamatos irányítása alatt áll. Hívők esetén tehát nem szükséges, hogy egy másik hívő kényszerítse ki a démont, a hívő maga is megteheti ezt. Ezért egy dologra bátorítja az Írás a Sátánnal kapcsolatban a hívőt: álljon ellen neki (Jakab 4:7, I. Péter 5:8-9, Efézus 6:10-18). Ebben a három részben ötször utasítja az Írás arra a hívőket, hogy álljanak ellent Sátánnak. Ha egy hívő ellenáll Sátánnak, maga is kikényszerítheti a démont.

Ennek a hogyanját az Efézus-belihez írt levél tartalmazza: *legyetek erősek az Úrban* (Efézus 6:10). *Erősnek lenni az Úrban* azt jelenti, hogy *magunkra öltjük Isten teljes fegyverzetét*. *Felöltetni Isten teljes fegyverzetét* azt jelenti, hogy megértjük a hívő helyzetét *Krisztusban*; megértjük a helyzeti igazságot. A hívők *Krisztusban* lévő helyzete miatt, mivel belekereszteltettek Krisztus Testébe, tekintélyük van. A gond csak az, hogy a hívők nem mindig vannak tisztában a saját tekintélyükkel, így nem is gyakorolják azt. A hívőknek tanulniuk kell a *Krisztusban* lévő helyzetükről, és az ezzel járó tekintélyről.

A Jézusban mint Messiásban hívő emberre harminchárom dolog igaz. Abban a pillanatban, amikor valaki hisz, a Szentlélek belekereszteli a Messiás testébe, és ekkor harminchárom dolog történik. Mindez együtt jár a tekintély egy bizonyos fokával. A hívőnek elengedhetetlen tanulnia a *Krisztusban* lévő helyzetéről ahhoz, hogy megértse és alkalmazza az azzal járó tekintélyt.

X. A DÉMONIZMUS ÉS A HÍVŐ

Négy dolgot kell észrevennünk a démonizmus és hívők kapcsolatáról.

A. A démonok ellenkeznek a szentekkel

Az első dolog az, hogy a démonok ellenkeznek a szentekkel. A szentek folyamatos ellenkezéssel állnak szemben, és ezt háromféleképpen láthatjuk: először is ott az általános ellenkezés. Ez néha a démonoktól eredő közvetlen ellenkezésben nyilvánul meg (Efézus 6:12). A hívőkkel szembeni démoni ellenkezés megnyilvánul nem hívőkön keresztül is (Efézus 2:2). A második formája az ellenkezésnek egyes egyéni hívők ellen irányul (Efézus

2:3). Létezik egy harmadik forma is, ami a hívők egy csoportja, a helyi gyülekezet ellen nyilvánul meg (Jelenések 2:24).

B. Isten használja a démonokat

A másik dolog, amire emlékeznünk kell, az, hogy Isten is használ démonokat a hívők lelki növekedése érdekében. Isten megenged bizonyos mértékű külső, nem belső démoni tevékenységet a hívők lelki növekedése érdekében. II. Korinthus 12:7-ben Isten egy demont használt arra, hogy alázatot tanítson Pálnak.

C. A démonok legyőzettek a kereszten

A démonok és hívők vonatkozásában a harmadik szem előtt tartandó dolog az, hogy a démonokat legyőzték a kereszten (Kolossé 2:15). Ez azt jelenti, hogy nem bírnak törvényes tekintéllyel felettünk, hacsak önszántunkból nem vetjük alájuk magunkat. Őket le legyőzték, és a hívőknek nem kell engedelmeskedniük nekik. A hívők csak abban az esetben engedelmeskednek a démonoknak, ha hagyják magukat belesodródni az egyik fent említett démoni csapdába.

D. A hívőknek van felelősségük

A negyedik dolog az, hogy a hívőknek négy felelősségük van a démonokkal kapcsolatban. A hívőnek először is meg kell tanulnia, hogyan kell megpróbálni a spirituális lényeket (I. János 4:1-4). Másodsor, nem keveredhetnek okkult dolgokba, nem tanácskozhatnak azokkal (III. Mózes 19:31, V. Mózes 18:9-14, Ézsaiás 8:19). Harmadszor, nem lehetnek közösségben olyanokkal, akik démoni tevékenységhez kapcsolódnak (I. Korinthus 10:20). Negyedszer, a hívőknek viselniük kell *Isten teljes fegyverzetét*, ami az Írás (Efézus 6:10-18).

XI. A DÉMONOK JÖVŐBELI TEVÉKENYSÉGEI

A tanulmányban már tárgyaltuk a démonok múltbeli és jelenkori tevékenységeit. „Mi lesz a démonok jövőbeli tevékenysége?” A démonok jövőbeli tevékenységét két csoportra oszthatjuk.

A. Az egyház

Az első kategória az egyházra vonatkozik. Az utolsó időkben a démonok hamis tant terjesztenek az egyházban azért, hogy elhozzák a nagy hitehagyást. Ez már ebben a században megtörtént; a látható egyház nagy része mára hitehagyottá vált. Ezt a démonok jövőbeli tevékenységeként jövendölte meg az I. Timóteus 4:1-3.

B. A nagy nyomorúság

A második kategória a nagy nyomorúság. A nagy nyomorúság ideje alatt mérhetetlenül megnő a démoni tevékenység. Ismét olyan mértékben megnövekszik a démoni tevékenység, mint az evangéliumok idejében. Legalább négy speciális tevékenységet végeznek majd a démonok a nagy nyomorúság ideje alatt.

1. Démoni megszállás

Az első speciális tevékenység az, hogy két démoni megszállás történik. Az első démoni megszállás (Jelenések 9:1-11) azért történik, hogy az embereket öt hónapra keresztül a nagy nyomorúság alatt nagy erővel gyötörjék, de nem halálra. A második démoni megszállást négy fő démon vezeti, akik jelenleg Irakban az Eufrátesz folyónál vannak megkötözve, és céljuk az emberiség egyharmadának elpusztítása (Jelenések 9:16-19). Összesen kétszázmillió demont

engednek szabadjára a *mélyégből*, akiket ez a négy démon vezet majd a második démoni megszállás során.

2. Démon-imádat

A nagy nyomorúság idején a második speciális tevékenység az lesz, hogy az emberek hihetetlen mértékben elkezdik imádni a démonokat, sokkal nagyobb mértékben, mint azt az emberi történelem során valaha tették (Jelenések 9:20-21).

3. Démoni korlátozás

A démonok harmadik speciális tevékenysége a nagy nyomorúság idején az lesz, hogy Sátánnal együtt kivettetnek jelenlegi lakhelyükről, az atmoszférikus egekből, ami Sátán harmadik lakhelye. Kivettetnek és a földre lesznek korlátozva a nagy nyomorúság második felére (Jelenések 12:7-12). Ez megmagyarázza azt, hogy miért lesz olyan hihetetlen mértékű démoni tevékenység a nagy nyomorúság alatt.

4. Az armageddoni hadjárat

A negyedik speciális tevékenység az, hogy a démonok segédkeznek a nemzetek összegyűjtésében a végső háborúra, az armageddoni hadjáratra. Jelenések 16:13-14 békaszerű vonásokkal és jellemzőkkel bíró démonokról beszél, akik elmennek, hogy meggyőződjenek arról, hogy a nemzetek összegyűlnek a végső nagy konfliktusra, az armageddoni hadjáratra.

XII. A DÉMONOK VESZTE

A démonok veszte két lépésben jön el: a millenniumban és az örök rendben.

A. A millennium

A démonok vesztének első állomása a millenniumban lesz; amikor is fogságban lesznek. Ez Ézsaiás 24:21-22 lényege, amely kijelenti, hogy Isten megbünteti a *magasság seregeit a magasságban*, vagyis a bukott angyali lényeket, akiket börtönbe vet. A millennium ideje alatt az összes démon fogságban lesz, így a messiási királyság idején nem lesz semmilyen démoni tevékenység. Sokan azt feltételezik, hogy a démonok Sátánnal együtt lesznek fogságban a *mélységben*, ám a Biblia nem ezt tanítja. A messiási királyság ideje alatt Sátán végig a *mélységben* fog raboskodni. A démonok azonban nem ott lesznek fogságban vele, hanem két csoportra osztva két különböző helyen lesznek fogságban.

A démonok egyik csoportja Edom földjén lesz fogságban, ami ma Jordánia déli része. Ez Ézsaiás 34:13-15 lényege, ami azt említi, hogy különféle állatok élnek az égő szurok és kénkő földjén. Tudjuk, hogy az említett állatok nem élhetnek olyan földön, ahol égő szurok és kénkő van, így az említett lények állati tulajdonságokkal rendelkező démonok. A démonok egyik csoportja tehát Edom földjén, vagyis Dél-Jordániában lesz fogságban. A démonok második csoportja Babilon városában lesz fogságban, a modern Irak területén (Ézsaiás 13:21-22, Jelenések 18:2).

A millennium ideje alatt az összes démon fogságban lesz Edomban vagy Babilonban. Emiatt a királyság ideje alatt ezek a területek kietlenek, kipusztultak lesznek, szurokkal és kénkövel égők, és a kénkő füstje a teljes ezeréves periódus alatt felszáll. Így tehát, amíg a világ többi része csodaszép, virágzó terület lesz, addig ez a két terület elhagyatott pusztaság marad. Emberi lények nem élnek majd ott, csakis a fogságra ítélt démonok.

A királyság idején semmiféle démoni tevékenység nem lesz, sem démoni zaklatás, befolyásolás vagy irányítás. A királyság idején előforduló bűn kizárólag az ember bűnös természetének eredménye lesz, nem a démoni tevékenységé.

B. Az örök rend

A démonok kárhozatának második állomására az örök rendben kerül sor. Ez két lépésben történik majd.

Először is a nagy fehér trón ítélet során minden egyes démont megítélnék. I. Korinthus 6:3-ban Pál elmondja, hogy egy nap a hívők fogják megítélni az angyalokat. Nem a jó angyalokra gondolt, hiszen ők sohasem vétkeznek, és soha nem vallanak kudarcot a küldetésükben, így az ő ítéletük nem szükséges. A bukott angyalokat vagy démonokat kell elítélni. A nagy fehér trón ítélet során minden egyes démont megítélnék, hogy meghatározzák az egyéni büntetés mértékét, hiszen a démonok között a gonoszság különböző fokozatai léteznek. Nem mindannyian rendelkeznek azonos fokú gonoszsággal, így a démonok számára is különböző fokú büntetések lesznek, amelynek mértékét a hívők fogják megítélni.

A nagy fehér trón ítélet után jön a második lépés, amikor is a démonok a tűznek távába vettetnek, ahol az örökkévalóságot kell tölteniük (Máté 8:29, 25:41,46). Ez lesz a démonok végső kárhozata.